Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti razširjeni senat)

z dne 11. septembra 2024*

„Javni uslužbenci – Akreditirani parlamentarni pomočniki – Prenehanje delovnega razmerja – Pogodba o zaposlitvi za določen čas – Nepodaljšanje – Status žvižgača – Člani od 22a do 22c Kadrovskih predpisov – Zaščitni ukrepi – Zaupnost – Nepremoženjska škoda“

V zadevi T-793/22,

TU, ki ga zastopa N. de Montigny, odvetnica,

tožeča stranka,

proti

Evropskemu parlamentu, ki ga zastopajo C. González Argüelles, I. Lázaro Betancor in L. Darie, agenti,

tožena stranka,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti razširjeni senat),

v sestavi R. da Silva Passos, predsednik, S. Gervasoni, sodnik, N. Półtorak, I. Reine in T. Pynnä (poročevalka), sodnice,

sodna tajnica: H. Eriksson, administratorka,

na podlagi pisnega dela postopka, zlasti:

– predložitve novega dokaza, ki ga je tožeča stranka v sodno tajništvo Splošnega sodišča vložila 5. decembra 2023,

– stališč Parlamenta z dne 21. decembra 2023 o tem novem dokazu,

– odgovorov strank na pisna vprašanja Splošnega sodišča z dne 27. novembra 2023, vloženih v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 19. decembra 2023,

na podlagi obravnave z dne 18. januarja 2024

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

1 Tožeča stranka TU s tožbo na podlagi člena 270 PDEU predlaga, prvič, razglasitev ničnosti odločbe Evropskega parlamenta z dne 22. februarja 2022 o nepodaljšanju njene pogodbe o zaposlitvi kot akreditiranega parlamentarnega pomočnika (v nadaljevanju: APP) (v nadaljevanju: odločba z dne 22. februarja 2022) in odločbe zaradi molka organa, s katero je bila zavrnjena njena zahteva, vložena dne 10. januarja 2022, s katero je želela, da se ji prizna status žvižgača in da je zaščitena v skladu s členi od 22a do 22c Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi), priznanje statusa žvižgača in sprejetje dodatnih zaščitnih ukrepov poleg ukrepa razrešitve opravljanja dolžnosti (v nadaljevanju: odločba zaradi molka organa), in drugič, plačilo odškodnine za nastalo škodo, ocenjeno na 200.000 EUR, ki naj bi jo utrpela zaradi neupoštevanja členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov in notranjih pravil o izvajanju člena 22c Kadrovskih predpisov (v nadaljevanju: notranja pravila).

Dejansko stanje

2 Tožeča stranka je bila zaposlena kot APP skupine poslancev [*zaupno*] [1] (v nadaljevanju: skupina) za pomoč poslanki [*zaupno*] (v nadaljevanju: zadevna poslanka) za obdobje od 26. avgusta 2019 do 28. februarja 2022.

3 Čeprav je bila zadolžena za pomoč zadevni poslanki v tej skupini, je bila njena nadrejena in pristojna poslanka v skupini oseba A (v nadaljevanju: pristojna poslanka), ki so jo člani skupine izbrali za predstavnico v skladu s členom 1(5) izvedbenih ukrepov v zvezi z naslovom VII Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije, sprejetih s sklepom predsedstva Parlamenta z dne 14. aprila 2014 in spremenjenih s sklepoma predsedstva Parlamenta z dne 2. oktobra 2017 in 5. julija 2021 (v nadaljevanju: izvedbeni ukrepi v zvezi z naslovom VII PZDU).

4 Tožeča stranka je z elektronskim sporočilom z dne 12. julija 2021 zaprosila za pomoč in zaščito na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov zaradi nadlegovanja, ki naj bi ga bila utrpela od zadevne poslanke. V tem elektronskem sporočilu je navedla tudi, da želi zaščititi finančne interese Unije s tem, da je prošnji priložila informacije o finančnih nepravilnostih, ki naj bi jih domnevno storila zadevna poslanka.

5 Generalni direktor generalnega direktorata za kadrovske zadeve (v nadaljevanju: generalni direktor), organa, pristojnega za obravnavo prošenj za pomoč, vloženih na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov v Parlamentu, je 20. julija 2021 sprejel začasni zaščitni ukrep, s katerim je tožečo stranko umestil pod pristojnost predsednika delegacije [*zaupno*] in člana skupine, osebo B (v nadaljevanju: delegacija oziroma predsednik delegacije) od 22. julija 2021 naprej (v nadaljevanju: ukrep premestitve).

6 Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) je 23. avgusta 2021 obvestil Parlament, da je prejel nekatere informacije, povezane s prošnjo za pomoč na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, ki jo je vložila tožeča stranka, da namerava odpreti preiskavo in da je ta preiskava zaupna.

7 Urad OLAF je z elektronskim sporočilom z dne 3. septembra 2021 obvestil Parlament, da je tožeča stranka pri njem prijavila finančne nepravilnosti.

[1] Prikriti zaupni podatki.

8 Tožeča stranka je 4. novembra 2021 vložila dopolnjeno prošnjo za pomoč, 8. novembra 2021 pa ji je priložila še nov seznam prilog skupaj z dokazi. Ti dokumenti so vključevali tudi posodobljene prijave domnevnih finančnih nepravilnosti, ki naj bi jih storila zadevna poslanka, in dokaze zanje.

9 Tožeča stranka je 10. januarja 2022 generalnemu direktorju prijavila domnevne povračilne ukrepe, ki naj bi jih utrpela od vodstva delegacije zaradi prijave finančnih nepravilnosti in nadlegovanja, in zaprosila za zaščito na podlagi statusa žvižgača. Tožeča stranka je v tem dopisu zaprosila za razrešitev opravljanja dolžnosti v delegaciji in za premestitev na katero koli drugo delovno mesto v Parlamentu. Navedla je tudi, da ji v času, ko je pripravljala prošnjo za podaljšanje pogodbe, ni bila dodeljena nobena naloga in da jo je nadomestil novi uslužbenec, ter Parlament prosila, naj preuči možnost podaljšanja njene pogodbe, da bi ji omogočil sodelovanje s to institucijo in uradom OLAF pri tekočih preiskavah, pri čemer bi bila tudi v celoti zaščitena.

10 Generalni direktor je 13. januarja 2022 tožečo stranko po elektronski pošti obvestil, da jo razrešuje opravljanja dolžnosti do izteka njene pogodbe (v nadaljevanju: ukrep razrešitve). To elektronsko sporočilo je bilo poslano tudi v vednost predsedniku delegacije.

11 Tožeča stranka je 24. januarja 2022 pristojni poslanki poslala prošnjo za podaljšanje pogodbe, ta pa ji je 4. februarja 2022 odgovorila, da zadevna poslanka ni predlagala tega podaljšanja in da noben drug poslanec skupine ni izrazil namere, da bi jo zaposlil kot APP.

12 Tožeča stranka je 27. januarja 2022 pri vodji enote generalnega direktorata za kadrovske zadeve, ki je pristojni organ za zaposlovanje APP, ponovno vložila prošnjo za podaljšanje pogodbe in pojasnila svoj poseben položaj.

13 Organ Parlamenta, pooblaščen za sklepanje pogodb o zaposlitvi (v nadaljevanju: OPSP), je 3. februarja 2022 zaslišal tožečo stranko, ki mu je 17. februarja 2022 predložila dodatna pisna stališča.

14 OPSP je 22. februarja 2022 sprejel odločbo, s katero je zavrnil podaljšanje pogodbe tožeče stranke, ker naj členi od 22a do 22c Kadrovskih predpisov ne bi dopuščali odstopanja od določb Kadrovskih predpisov ali Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije (v nadaljevanju: PZDU) tako, da bi se z njimi zahtevalo podaljšanje pogodbe o zaposlitvi kot APP po njenem izteku ali sklenitev nove pogodbe druge vrste v okviru Parlamenta.

15 Tožeča stranka je 28. februarja 2022 uradu OLAF prijavila povračilne ukrepe, ki naj bi jih utrpela. Istega dne je generalnega sekretarja in osebo C, ki je bila v kabinetu generalnega sekretarja odgovorna za njen primer, zaprosila, naj z njo znova navežeta stik glede njene prošnje z dne 10. januarja 2022 za priznanje statusa žvižgača in zaščito na podlagi členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov ter naj se ji povrne škoda, ki jo je utrpela zaradi razkritja njenega statusa žvižgača.

16 Urad OLAF je 13. aprila 2022 končal preiskavo v zvezi s finančnimi nepravilnostmi, saj je menil, da spada v pristojnost Evropskega javnega tožilstva. To je 4. junija 2022 v zvezi s tem začelo preiskavo, ki je ob vložitvi te tožbe in na dan obravnave še vedno potekala.

17 Odvetnik tožeče stranke je z elektronskim sporočilom z dne 20. maja 2022 vložil pritožbo na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov, s katero je zahteval razglasitev ničnosti odločbe z dne 22. februarja 2022 in odločbe zaradi molka organa ter odškodnino v višini 200.000 EUR.

18 Generalni sekretar je s sklepom z dne 13. septembra 2022 pritožbo tožeče stranke zavrnil. V zvezi s prošnjo tožeče stranke z dne 10. januarja 2022 je generalni sekretar pojasnil, da je status žvižgača podeljen takoj, ko so izpolnjeni pogoji iz člena 22a(1) Kadrovskih predpisov, pri čemer upravi v zvezi s tem ni treba sprejeti izrecne odločitve. Poudaril je, da je tožeči stranki pomagala oseba C in da je generalni direktor sprejel zaščitni ukrep v obliki ukrepa razrešitve opravljanja dolžnosti. V zvezi z odločbo z dne 22. februarja 2022 je generalni sekretar potrdil stališče OPSP, v skladu s katerim niti zaščita, ki se podeli žvižgačem na podlagi členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov, niti dolžnost skrbnega ravnanja „OPSP ne moreta naložiti, da bi ravnal v nasprotju s pravili, ki se uporabljajo“, in sicer v obravnavani zadevi s tistimi, ki urejajo zaposlovanje APP. Zato je menil, da je OPSP tožeči stranki pravilno sporočil, da ji zaščita, ki jo zagotavljajo ti členi, ne daje pravice do „podaljšanja ali kakršne koli zaposlitve v Parlamentu“.

19 V zvezi z odškodninskimi zahtevki tožeče stranke je Parlament menil, da jih je treba zavrniti kot neutemeljene, zlasti zaradi neobstoja krivdnega ravnanja v zvezi z odločbo z dne 22. februarja 2022, ukrepom razrešitve in zatrjevano kršitvijo obveznosti zaupnosti. Poleg tega je Parlament izpodbijal obstoj vzročne zveze med zadnjenavedeno kršitvijo in domnevno škodo, ki naj bi jo utrpela tožeča stranka.

Predlogi strank

20 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– razglasi ničnost odločbe z dne 22. februarja 2022;

– razglasi za nično odločbo zaradi molka organa;

– razglasi za nično, v delu, v katerem je to potrebno, odločbo z dne 13. septembra 2022 o zavrnitvi njene pritožbe;

– ugotovi, da je Parlament kriv za kršitev pravil, ki veljajo za status žvižgača, in zaščite, ki jo ta status zagotavlja;

– Parlamentu naloži, naj ji plača 200.000 EUR iz naslova odškodnine za škodo, ki je nastala zaradi neupoštevanja členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov in notranjih pravil;

– Parlamentu naloži plačilo stroškov oziroma, podredno, če bo tožba zavrnjena, kritje lastnih stroškov.

21 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga tudi, naj v skladu s členom 89 Poslovnika Splošnega sodišča po potrebi vpraša urad OLAF o načinu izvajanja določb, ki se uporabljajo za žvižgače.

22 Parlament Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrže kot delno nedopustno in zavrne kot delno neutemeljeno in vsekakor zavrne kot neutemeljeno;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Predlogi za podajo ugotovitev

23 Tožeča stranka s petim tožbenim predlogom predlaga Splošnemu sodišču, naj ugotovi, da je Parlament kriv za kršitev pravil, ki se uporabljajo za status žvižgača, in zaščite, ki jo ta status zagotavlja. Vendar Splošno sodišče, kot izhaja iz ustaljene sodne prakse, v okviru nadzora zakonitosti ni pristojno za podajo pravnih ugotovitev (sklepa z dne 9. novembra 2011, ClientEarth in drugi/Komisija, T-449/10, neobjavljen, EU:T:2011:647, točka 26, in z dne 5. julija 2017, EEB/Komisija, T-448/15, neobjavljen, EU:T:2017:503, točka 40). Iz tega sledi, da je treba predloge za podajo pravnih ugotovitev zavrniti.

Predlogi za razglasitev ničnosti

Predmet predlogov za razglasitev ničnosti

24 Prvič, tožeča stranka v tožbi navaja samostojen tožbeni razlog, ki se nanaša na predhodni postopek in nespoštovanje člena 22c Kadrovskih predpisov.

25 Drugič, tožeča stranka navaja več ločenih tožbenih razlogov, uperjenih zoper odločbo zaradi molka organa.

26 Tretjič, tožeča stranka navaja dva ločena tožbena razloga zoper odločbo z dne 22. februarja 2022.

27 Iz tega sledi, da se predlogi za razglasitev ničnosti nanašajo, prvič, na odločbo zaradi molka organa, drugič, na odločbo z dne 22. februarja 2022, in tretjič, v delu, v katerem je to potrebno, na odločbo z dne 13. septembra 2022 o zavrnitvi njene pritožbe. Tožeča stranka je s to pritožbo predlagala razglasitev ničnosti odločbe zaradi molka organa in odločbe z dne 22. februarja 2022 ter odškodnino.

28 V skladu z ustaljeno sodno prakso Splošno sodišče na podlagi predlogov za razglasitev ničnosti, ki so formalno vloženi zoper odločbo o zavrnitvi pritožbe, odloča o aktu, zoper katerega je bila vložena pritožba, kadar navedeni predlogi nimajo samostojne vsebine (glej sodbo z dne 13. julija 2018, Curto/Parlament, T-275/17, EU:T:2018:479, točka 63 in navedena sodna praksa). Z odločbo o zavrnitvi pritožbe bodisi z molkom organa ali izrecno odločbo, če je jasna, se namreč le potrdi akt ali molk, glede katerega se stranka pritožuje, in ločeno gledano ne pomeni akta, ki ga je mogoče izpodbijati (glej sodbo z dne 12. septembra 2019, XI/Komisija, T-528/18, neobjavljeno, EU:T:2019:594, točka 20 in navedena sodna praksa).

29 Nasprotno je treba ob upoštevanju razvojne narave predhodnega postopka pri preučitvi zakonitosti odločbe, ki posega v položaj, upoštevati obrazložitev iz odločbe o zavrnitvi pritožbe (glej v tem smislu sodbo z dne 9. decembra 2009, Komisija/Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, točke od 55 do 59).

30 Glede na to, da sta bili z odločbo z dne 13. septembra 2022 o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke zgolj potrjeni odločba zaradi molka organa in odločba z dne 22. februarja 2022, saj so bili v njej navedeni razlogi za njuno utemeljenost, je treba ugotoviti, da predlogi za razglasitev ničnosti, ki so bili navedeni zoper odločbo z dne 13. septembra 2022 o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke, nimajo

samostojne vsebine in zato o njih ni treba posebej odločati. Vendar je treba pri preučitvi zakonitosti odločbe zaradi molka organa in odločbe z dne 22. februarja 2022 upoštevati obrazložitev odločbe o zavrnitvi pritožbe.

31 Najprej je treba preučiti tožbene razloge, ki jih tožeča stranka navaja v utemeljitev tretjega tožbenega predloga za razglasitev ničnosti odločbe zaradi molka organa.

Zakonitost odločbe zaradi molka organa

32 Tožeča stranka je v prošnji z dne 10. januarja 2022 predlagala, prvič, da se ji prizna status žvižgača, in drugič, da se ji podelita s tem povezani zaščita in pomoč.

33 Tožeča stranka v utemeljitev svojega tožbenega predloga navaja tri razloge. S prvim tožbenim razlogom navaja kršitev zaščitnih pravil, ki so vezana na njen status žvižgača. Z drugim tožbenim razlogom navaja kršitev notranjih pravil, nezakonitost razlage, ki jo je Parlament podal v zvezi s temi pravili, ter neprimernost in nezadostnost navedenih pravil, ob predpostavki, da jih je treba razlagati tako, kot predlaga Parlament, da onemogočajo, da bi bili APP upravičeni do navedene zaščite. Nazadnje, tožeča stranka s tretjim tožbenim razlogom navaja kršitev zasebnosti in varstva njene identitete žvižgača.

– Prvi tožbeni razlog: kršitev zaščitnih pravil, ki so vezana na status žvižgača tožeče stranke

34 Tožeča stranka navaja dva dela, pri čemer se prvi nanaša na vložitev prošnje na podlagi člena 22a Kadrovskih predpisov za priznanje statusa žvižgača in zaščite na tej podlagi, drugi pa na nepravilen potek postopka iz členov od 22a do22c Kadrovskih predpisov v zvezi z zaščito žvižgačev in kršitev člena 3 notranjih pravil.

1) Trditve strank v zvezi s prvim delom prvega tožbenega razloga, ki se nanaša na to, da je tožeča stranka na podlagi člena 22a Kadrovskih predpisov vložila prošnjo za priznanje statusa žvižgača in za zaščito na tej podlagi

35 Tožeča stranka trdi, da je 10. januarja 2022 pri generalnem direktorju vložila prošnjo na podlagi člena 22a Kadrovskih predpisov, v kateri je zaprosila za priznanje statusa žvižgača in za zaščito, ki iz tega izhaja. Tožeča stranka naj bi se pritožila, da je bila zaradi vložene prošnje za pomoč in zaščito zoper zadevno poslanko deležna povračilnih ukrepov vodstva delegacije. Poleg tega naj bi Parlament zaprosila za pomoč pri postopku podaljšanja svoje pogodbe.

36 Istega dne naj bi bila obveščena, da je za obravnavo njene prošnje pristojen C, član kabineta generalnega sekretarja. Predlagan naj bi ji bil ukrep razrešitve opravljanja dolžnosti, ki mu ni nasprotovala. Nato je imela 17. februarja 2022 razgovor s C, vendar o njeni prošnji ni bila sprejeta nobena odločitev. Od OPSP naj ne bi prejela nobenega obvestila o svojem statusu žvižgača niti o tem, da je bila uvedena preiskava glede njenih navedb o povračilnih ukrepih. Vse to naj bi potrjevalo njeno stališče, da Parlament ni pravočasno odgovoril na njeno prošnjo na podlagi člena 22a Kadrovskih predpisov.

37 Tožeča stranka v repliki pojasnjuje, da ukrep razrešitve ni bil ukrep v skladu s členom 4 notranjih pravil in da ji je povzročil škodo v okviru njene prošnje za podaljšanje pogodbe. Če bi ta ukrep spremljala učinkovita zaščita, naj ga ne bi izpodbijala, ker naj ne bi imela interesa za to. Tako je v svoji pritožbi poudarila, da je bil to edini ukrep, sprejet po tem, ko je 10. januarja 2022 vložila

prošnjo za pomoč, ki je bil upravičen v okviru obravnave njene pritožbe zaradi nadlegovanja in da z njim ni bila izčrpana obveznost zaščite, ki izhaja iz njenega statusa žvižgača. Dejstvo, da se je 28. februarja 2022 pritožila, da ni bila zaščitena pred glavnim povračilnim ukrepom, ki ga je proti njej sprejela skupina, in sicer pred nepodaljšanjem pogodbe, naj bi dokazovalo, da njen status žvižgača ni bil ustrezno upoštevan.

38 Parlament meni, da ni mogoče sprejeti razlikovanja, ki ga tožeča stranka dela med uvedbo zaščite pred povračilnimi ukrepi na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov na eni strani in uvedbo zaščite zaradi njenega statusa žvižgača na podlagi člena 22a Kadrovskih predpisov na drugi.

39 Parlament meni, da je treba prošnjo tožeče stranke z dne 10. januarja 2022 obravnavati kot novo prošnjo za pomoč v zvezi z domnevnimi povračilnimi ukrepi vodstva delegacije. Sprejetje ukrepov za zaščito žvižgačev iz člena 4 notranjih pravil naj bi spadalo na področje uporabe člena 24 Kadrovskih predpisov, ki instituciji določa splošno obveznost pomoči in ki je v pristojnosti generalnega direktorja za kadrovske zadeve.

40 Ko je bila generalnemu direktorju predložena prošnja za pomoč zaradi domnevnih povračilnih ukrepov zaradi prijav na podlagi člena 22a Kadrovskih predpisov, je tako v zvezi z ukrepi iz člena 4 notranjih pravil s soglasjem tožeče stranke sprejel ukrep razrešitve, da bi jo zaščitil na podlagi njenega statusa žvižgača.

41 Nazadnje, za odgovor na prošnjo za zaščito tožeče stranke naj bi bil pristojen generalni direktor in ne član kabineta generalnega sekretarja, ki je odgovoren za odnose z uradom OLAF in je pristojen le za svetovanje in pomoč glede prijave resnih nepravilnosti na podlagi člena 3 notranjih pravil. Poleg tega naj bi omenjeni član kabineta sodeloval s svetovalci generalnega direktorja, da bi našel najboljši način zaščite tožeče stranke na podlagi njenega statusa žvižgača.

42 Zato Parlament meni, da je tožeča stranka na prošnjo za zaščito zaradi svojega statusa žvižgača z dne 10. januarja 2022 dobila odgovor pristojnega organa, tako da naj ne bi bila sprejeta nobena odločba o zavrnitvi zaradi molka organa.

43 Parlament v dupliki pojasnjuje, da je bil namen ukrepa razrešitve zaščititi tožečo stranko pred domnevnimi povračilnimi ukrepi vodstva delegacije zaradi njenih prijav finančnih nepravilnosti na podlagi člena 22a Kadrovskih predpisov in njenih prijav nadlegovanja.

44 Parlament trdi, da tožeča stranka ne more trditi, da ni vedela, da bo ukrep razrešitve edini ukrep, ki bo sprejet zaradi njenega statusa žvižgača. Obveščena naj bi namreč bila, da ni mogoče predvideti nobenega drugega ukrepa za njeno zaščito na tej podlagi in da podaljšanje njene pogodbe na pobudo OPSP ni mogoče. Poleg tega, tudi če bi se šele ob vročitvi odločbe o nepodaljšanju pogodbe zavedela, da je ukrep razrešitve neugoden, naj bi še vedno lahko ta ukrep izpodbijala v roku, določenem v členu 90(2) Kadrovskih predpisov.

2) Trditve strank v zvezi z drugim delom prvega tožbenega razloga, ki se nanaša na nepravilen potek postopka iz členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov in na kršitev člena 3 notranjih pravil

45 S tem drugim delom tožeča stranka trdi, da postopek iz členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov v zvezi z zaščito, podeljeno žvižgaču, ni pravilno potekal, in da je bil kršen člen 3 notranjih pravil.

46 Prvič, tožeča stranka navaja, da se Parlament ni odzval v skladu s členom 22a(3) Kadrovskih predpisov, ki določa, da žvižgač s strani institucije ne utrpi nobenih škodljivih posledic. Meni, da je navedla vzročno zvezo med nepodaljšanjem njene pogodbe in dejstvom, da je prijavila finančne nepravilnosti in nadlegovanje.

47 Parlamentu očita, da ji ni uradno priznal statusa žvižgača, da ji ni podaljšal pogodbe in da je njeno identiteto razkril več osebam, kot je bilo potrebno. Edina zaščitna ukrepa, sprejeta na podlagi njene pritožbe zaradi nadlegovanja, naj bi bila premestitev in nato razrešitev opravljanja dolžnosti. Nasprotno, Parlament naj ji ne bi nikoli priznal statusa žvižgača in naj se po preučitvi njene pritožbe na podlagi člena 22a ne bi ustrezno in skrbno odzval.

48 Preiskovalci urada OLAF naj bi med drugim navedli, da Parlament v zvezi s tem z njimi še vedno ni navezal stika. Prvi odgovor osebe, ki naj bi bila pristojna za analizo njene prošnje v zvezi s tem, naj bi prejela šele 4. julija 2022. Toda OPSP naj bi moral pokazati, da je spoštoval zaščito, ki je podeljena žvižgaču, in zadevni osebi posredoval rok za obravnavo njene prošnje v skladu s členom 22b(1)(b) Kadrovskih predpisov, česar pa naj ne bi storil v obravnavani zadevi.

49 Drugič, tožeča stranka trdi, da v nasprotju s tem, kar določa člen 3 notranjih pravil, ni prejela nobenega svetovanja niti pomoči zaradi odziva na povračilne ukrepe, ki so bili sprejeti proti njej. Poleg tega je bilo zaradi dejstva, da je bil pred iztekom njene pogodbe zaposlen novi APP, nepodaljšanje njene pogodbe neizogibno. Do dne vložitve te tožbe naj ne bi prejela odgovora na prošnjo za pomoč. To naj bi pomenilo kršitev obveznosti iz člena 3 notranjih pravil in Kadrovskih predpisov.

50 Tožeča stranka v repliki trdi, da bi moral Parlament, tudi če se status žvižgača samodejno prizna takoj, ko so izpolnjeni pogoji iz Kadrovskih predpisov, vsaj potrditi njen status žvižgača že julija 2021 in ji pojasniti, ali in kako namerava ukrepati na podlagi njene pritožbe in ji na tej podlagi pomagati.

51 Na prvem mestu, Parlament izpodbija očitek, ki se nanaša na neobstoj odziva v skladu s členom 22a(3) Kadrovskih predpisov.

52 V zvezi s tem, prvič, izpodbija kakršno koli opustitev sprejetja zaščitnih ukrepov, povezanih s statusom žvižgača tožeče stranke. Pojasnjuje, da je bil za zaščito tožeče stranke v okviru njene prošnje za pomoč zaradi dejanj nadlegovanja sprejet ukrep premestitve, za njeno zaščito na podlagi njenega statusa žvižgača pa je bil sprejet ukrep razrešitve. Tožeča stranka naj tega ukrepa ne bi izpodbijala v roku, določenem v členu 90(2) Kadrovskih predpisov. Zato naj očitek, ki se nanaša na škodljivost ukrepa razrešitve, ne bi bil dopusten.

53 Ta ukrep razrešitve pa naj bi bil vsekakor sprejet s soglasjem tožeče stranke. Ta ne more trditi, da naj bi ta ukrep oviral podaljšanje njene pogodbe, saj bi morebitno podaljšanje lahko predlagali le poslanci njene skupine, s katerimi pa, kakor je navedla, ne želi več delati.

54 Drugič, Parlament v zvezi z domnevnim neobstojem priznanja statusa žvižgača tožeči stranki najprej trdi, da ni mogoče zahtevati, da upravni organ uradno prizna ta status, temveč ga zadevna oseba pridobi takoj, ko so izpolnjeni pogoji iz člena 22a(1) Kadrovskih predpisov.

55 V obravnavani zadevi naj bi tožeča stranka po mnenju Parlamenta pridobila status žvižgača, ko sta uprava Parlamenta in urad OLAF potrdila, da sta se seznanila z dejstvi iz člena 22a Kadrovskih predpisov. Uprava Parlamenta naj bi tožečo stranko dejansko obravnavala kot žvižgača in naj bi bila na tej podlagi dejansko zaščitena.

56 Tretjič, Parlament trdi, da je tožeča stranka že avgusta 2021 navezala stik z uradom OLAF, medtem ko so svetovalci generalnega direktorja še preučevali dokumente, ki jih je predložila v svoji prošnji z dne 12. julija 2021 in ki so vsebovali prijave finančnih nepravilnosti. V teh okoliščinah Parlament meni, da se člen 22b(1)(b) Kadrovskih predpisov, ki določa, da mora institucija, ki ji je žvižgač prijavil domnevne nezakonite dejavnosti, določiti rok za sprejetje ustreznega ukrepa in o tem obvestiti žvižgača v 60 dneh, ne uporablja.

57 Na drugem mestu, Parlament zanika, da bi kršil člen 3 notranjih pravil, ki se nanaša na njegovo dolžnost svetovanja in pomoči. V zvezi s tem naj bi član kabineta generalnega sekretarja namreč 11. januarja 2022 odgovoril tožeči stranki in nato z njo razpravljal o možnostih za njeno zaščito na podlagi njenega statusa žvižgača. Nato naj bi ji ta član kabineta 17. februarja 2022 povedal, da razen razrešitve ni mogoče predvideti nobenega drugega zaščitnega ukrepa in da podaljšanje njene pogodbe ni zaščitni ukrep, ki bi se lahko uporabil na podlagi tega statusa.

58 Parlament v dupliki ugotavlja, da iz člena 6(2) internih pravil izhaja, da mora uprava žvižgače v roku dveh mesecev obvestiti o ukrepih, ki jih namerava izvesti v zvezi z njihovimi prošnjami za pomoč. Vendar tudi ugotavlja, da se je uprava s sprejetjem ukrepa razrešitve ustrezno odzvala na prošnjo za pomoč z dne 10. januarja 2022.

59 Tožeča stranka s tem tožbenim razlogom, katerega oba dela je treba obravnavati skupaj, v bistvu navaja tri ločene očitke, ki se nanašajo, prvič, na neobstoj uradnega priznanja njenega statusa žvižgača, drugič, na neobstoj njenega obveščanja glede predvidenega ukrepanj na podlagi njenih prijav, in tretjič, na nezadostnost zaščitnih ukrepov, ki jih je na tej podlagi sprejel Parlament.

60 Najprej je treba preučiti dopustnost nekaterih prilog v delu, v katerem jo Parlament izpodbija.

3) Dopustnost nekaterih prilog

i) Dopustnost prilog C.6 in C.7

61 Tožeča stranka je v prilogi C.7 replike predložila posnetek razgovora, ki ga je imela 15. februarja 2023 z generalnim direktorjem in iz katerega je razvidno, prvič, da ni bila sprožena preiskava v zvezi z obravnavo njenih prijav kot žvižgača, drugič, da je bil ukrep premestitve, ki ni zadostoval za zaščito tožeče stranke, nadomeščen z ukrepom razrešitve, in tretjič, da se generalni direktor nikoli ni izrekel za pristojnega v zvezi z zaščito, ki bi se ji morala zagotoviti po zatrjevanih povračilnih ukrepih.

62 Pisni zapisnik tega sestanka je bil predložen v prilogi C.6 k repliki.

63 Parlament trdi, da sta bili prilogi C.6 in C.7 pridobljeni nezakonito. Zato predlaga, naj se izločita iz spisa.

64 Poudariti je treba, da v skladu s sodno prakso ne obstaja določba, ki bi izrecno določala, da se ne bi smeli upoštevati nezakonito pridobljeni dokazi. V takšnih položajih je treba ob tehtanju interesov, ki jih je treba varovati, presoditi, ali posebne okoliščine, kot so odločilen značaj predložitve dokumenta zaradi zagotovitve nadzora zakonitosti postopka sprejetja izpodbijanega akta, upravičujejo, da se dokument ne izloči (glej v tem smislu sodbo z dne 12. maja 2015, Dalli/Komisija, T-562/12, EU:T:2015:270, točki 47 in 48 ter navedena sodna praksa).

65 Prilogi C.6 in C.7 se nanašata na sestanek, ki je potekal februarja 2023, to je po vložitvi tožbe dne 22. decembra 2022. V spisu ju ni treba obdržati, ker, prvič, tožeča stranka ni uveljavljala posebnih okoliščin v smislu sodne prakse, navedene v točki 64 zgoraj, in drugič, njuna vsebina, ki se nanaša na dejstva, ki so nastala po vložitvi tožbe, ni odločilna za preučitev očitkov, ki jih navaja.

ii) Dopustnost priloge E.1 in spremnega dopisa

66 Tožeča stranka je 5. decembra 2023 v prilogi E.1 predložila odlomke iz poročila o upravni preiskavi, ki ga je 17. junija 2022 sprejel posvetovalni odbor, zadolžen za preučitev pritožb o nadlegovanju, ki se nanašajo na poslance Parlamenta, ter dopis, v katerem je navedla svoje pripombe.

67 Parlament trdi, da priloga E.1 ni dopustna, ker je bila predložena prepozno. Navaja tudi, da je bila ta priloga pridobljena na nezakonit način.

68 Prvič, opozoriti je treba, da člen 85(1) in (2) Poslovnika določa:

„1. Dokazi se predložijo in dokazni predlogi podajo v okviru prve izmenjave vlog.

2. Glavne stranke lahko v utemeljitev svojih trditev dokaze predložijo ali dokazne predloge podajo še v repliki in dupliki, če upravičijo zamudo pri njihovi predložitvi oziroma podaji.“

69 V obravnavani zadevi tožeči stranki ni mogoče očitati prepozne predložitve priloge E.1, ker gre, kot je razvidno iz obravnave, za dokument, ki ga je pridobila na drug način, potem ko je zanj neuspešno prosila Parlament. Drugič, iz sodne prakse, navedene v točki 64 zgoraj, izhaja, da niti morebitna zaupnost dokumenta niti dejstvo, da je bil morda pridobljen nezakonito, ne nalagata njegove izločitve iz spisa.

70 Vendar pa priloge E.1 in spremnega dopisa ni treba obdržati v spisu, ker njuna vsebina ni odločilna za preučitev očitkov, ki jih je navedla tožeča stranka. Poročilo o upravni preiskavi z dne 17. junija 2022 se namreč nanaša na obravnavo pritožbe tožeče stranke zaradi nadlegovanja, medtem ko se ta tožba nanaša na obravnavo njenega statusa žvižgača.

iii) Dopustnost prilog F.1 in F.2

71 Tožeča stranka je v prilogi F.1 k svojemu odgovoru z dne 19. decembra 2023 na vprašanja Splošnega sodišča z dne 27. novembra 2023 predložila dopise iz novembra in decembra 2023 med generalnim direktoratom za kadrovske zadeve in drugimi APP, ki so vložili prošnjo za pomoč. V prilogi F.2 je predložila notranja pravila o izvajanju člena 22b Kadrovskih predpisov, ki jih je Parlament sprejel 20. novembra 2023.

72 Parlament je na obravnavi trdil, da prilogi F.1 in F.2 nista dopustni, ker sta bili predloženi v odgovor na ukrep procesnega vodstva Splošnega sodišča, ki se je nanašal na drugo vprašanje.

73 V skladu s členom 89(1) Poslovnika je namen ukrepov procesnega vodstva zagotoviti, da se zadeve pripravijo za obravnavanje ter postopki potekajo in se spori rešujejo v najboljših mogočih razmerah.

74 Iz samega besedila člena 88 Poslovnika izhaja, da je odločitev o postavljanju vprašanj strankam stvar proste presoje Sodišča in da to lahko prosto presoja o vrednosti, ki jo je treba pripisati različnim dejanskim in pravnim navedbam, ki so mu bile predložene (glej v tem smislu sklep z dne 31. januarja 2017, Universal Protein Supplements/EUIPO, C-485/16 P, neobjavljen, EU:C:2017:72, točka 15 in navedena sodna praksa).

75 Čeprav v obravnavani zadevi Splošno sodišče ni uradno zahtevalo predložitve prilog F.1 in F.2, ti prilogi ponazarjata odgovor tožeče stranke na vprašanje št. 3, ki ga je Splošno sodišče postavilo v okviru ukrepov procesnega vodstva in s katerim je stranki pozvalo, naj predložita svoje morebitne pripombe v zvezi s posledicami, ki jih ima za obravnavano zadevo sodba z dne 15. novembra 2023, PL/Komisija (T-790/21, EU:T:2023:724). Zato se predložitev prilog F.1 in F.2, ki sta bili priloženi odgovorom na ukrepe procesnega vodstva, lahko šteje za upravičeno, tako da je treba ti prilogi šteti za dopustni.

4) Neobstoj uradnega priznanja statusa žvižgača tožeči stranki

76 Tožeča stranka Parlamentu očita, da ji ni uradno priznal statusa žvižgača.

77 Opozoriti je treba, da v skladu s členom 22a, od (1) do (3), Kadrovskih predpisov, ki se na podlagi člena 127 PZDU po analogiji uporablja za APP:

„1. Uradnik, ki pri opravljanju nalog ali v povezavi z njimi izve za dejstva, na podlagi katerih je mogoča domneva o obstoju možne nezakonite dejavnosti, vključno z goljufijo ali korupcijo, ki škodi interesom Unije, ali o ravnanju v zvezi z opravljanjem poklicnih nalog, ki lahko pomeni hudo kršenje obveznosti uradnikov Unije, o tem nemudoma obvesti svojega neposredno nadrejenega ali svoj Generalni direktorat ali, če se mu zdi to koristno, generalnega sekretarja ali osebe na enakovrednih položajih ali neposredno Evropski urad za boj proti prevaram (OLAF).

Informacije iz prvega pododstavka morajo biti dane pisno.

Ta odstavek se uporablja tudi v primeru, ko član institucije ali katera koli druga oseba, ki je v službi ali opravlja delo za institucijo, hudo krši podobne obveznosti.

2. Vsak uradnik, ki dobi informacije iz odstavka 1, nemudoma posreduje OLAF vse dokaze, za katere ve in na podlagi katerih je mogoče sklepati na obstoj nepravilnosti iz odstavka 1.

3. Zaradi posredovanja informacij iz odstavkov 1 in 2 uradnik s strani institucije ne utrpi nobenih škodljivih posledic, pod pogojem, da je ravnal razumno in pošteno.“

78 Tako iz odstavka 22a(1), prvi pododstavek, Kadrovskih predpisov, ki se na podlagi člena 127 PZDU po analogiji uporabljajo za APP, izhaja, da se ta odstavek uporablja za uradnika, ki izve za dejstva, „na podlagi katerih je mogoča domneva“ o obstoju nezakonite dejavnosti ali hudem kršenju obveznosti uradnikov.

79 Ta pogoj je izpolnjen, ko zadevni uradnik razkrije konkretna verodostojna ali vsaj verjetna dejstva, na podlagi katerih je po prvi presoji lahko razumno domneval o obstoju nezakonite dejavnosti ali hude kršitve (glej sodbo z dne 20. oktobra 2021, ZU/Komisija, T-671/18 in T-140/19, neobjavljena, EU:T:2021:715, točka 267 in navedena sodna praksa).

80 Iz tega izhaja, da se mora razkritje nanašati na konkretna dejstva. Poleg tega uporaba izraza „je mogoča domneva“ in pogoj iz člena 22a(3) Kadrovskih predpisov, da mora uradnik žvižgač delovati „razumno in pošteno“, oziroma v skladu s špansko, angleško, nizozemsko in portugalsko različico, da lahko „pošteno in razumno“ oceni, da so njegove prijave „resnične“, pomenita, da mora ta pred kakršnim koli razkritjem opraviti minimalno presojo, da se razumno prepriča o bistvenosti zadevnih dejanskih elementov v povezavi z možno nepravilnostjo ali hudo kršitvijo (glej v tem smislu sodbo z dne 13. januarja 2011, Nijs/Računsko sodišče, F-77/09, EU:F:2011:2, točka 65).

81 Iz tega izhaja, da Parlamentu ni bilo treba sprejeti odločbe, s katero bi potrdil, da ima tožeča stranka status žvižgača. Zaščita iz člena 22a(3) Kadrovskih predpisov se namreč dodeli brez vsakršne formalnosti uradnikom, ki so podali informacije o dejstvih, na podlagi katerih je mogoča domneva o obstoju nezakonite dejavnosti, in to zgolj zato, ker so dali navedene informacije (sodba z dne 12. decembra 2014, AN/Komisija, T-512/13 P, EU:T:2014:1073, točka 31).

82 Kot je na obravnavi priznal Parlament, je v obravnavani zadevi tožeča stranka pridobila status žvižgača v trenutku, ko je bila uprava pisno seznanjena z dejstvi iz člena 22a Kadrovskih predpisov, ki jih je tožeča stranka poleg tega sporočila tudi uradu OLAF, to je bilo 23. avgusta 2021 (glej točko 6 zgoraj), ali najkasneje 3. septembra 2021, ko je OLAF sporočil Parlamentu, da ga je tožeča stranka obvestila o nepravilnostih iz člena 22a(1) Kadrovskih predpisov.

83 Iz navedenega izhaja, da tožeča stranka ne more tehtno zatrjevati, da je bila njena prošnja z dne 10. januarja 2022 zavrnjena zaradi molka organa v delu, v katerem je prosila za priznanje statusa žvižgača, ker Parlamentu ni treba sprejeti pravnega akta, s katerim bi tožeči stranki priznal ali zavrnil ta status. Zato je treba predloge za razglasitev ničnosti odločbe zaradi molka organa v delu, ki se nanaša na akt, ki ni bil sprejet, zavrniti kot nedopustne v delu, ki naj bi se nanašal na zavrnitev prošnje tožeče stranke z dne 10. marca 2022 za podelitev statusa žvižgača.

84 Ta ugotovitev ne posega v obveznost, da mora Parlament spoštovati pravice, ki izhajajo iz statusa žvižgača tožeče stranke in ki so obravnavane v nadaljevanju.

5) Neobstoj obveščanja tožeče stranke o nadaljnjih ukrepih v zvezi z njenimi prijavami

85 Tožeča stranka trdi, da bi moral OPSP dokazati, da je sporočil rok za obravnavo njene zahteve v skladu s členom 22b(1)(b) Kadrovskih predpisov, česar pa naj v obravnavani zadevi ne bi naredil. Trdi tudi, da naj se Parlament ne bi ustrezno in resno odzval po preučitvi njene pritožbe na podlagi člena 22a Kadrovskih predpisov. V repliki s sklicevanjem na člen 5(3) notranjih pravil trdi, da bi ji Parlament moral sporočiti, ali in kako namerava ukrepati v zvezi z njeno pritožbo.

86 Člen 22b(1) Kadrovskih predpisov, ki se na podlagi člena 127 PZDU po analogiji uporablja za APP, določa:

„Uradnik, ki razkrije informacije, opredeljene v členu 22a, predsedniku Komisije ali Računskega sodišča ali Sveta ali Evropskega parlamenta ali Evropskemu varuhu človekovih pravic, s strani institucije, ki ji pripada, ne utrpi nobenih škodljivih posledic, pod pogojem, da sta izpolnjena oba spodaj navedena pogoja:

(a) uradnik je pošteno in razumno prepričan, da so razkrite informacije in vse navedbe resnične; in

(b) je uradnik iste informacije predhodno razkril OLAF ali svoji instituciji in se je strinjal z rokom, ki ga je OLAF ali institucija, glede na zapletenost zadeve, določil za sprejetje ustreznega ukrepa. O tem roku se uradnika obvesti v šestdesetih dneh.“

87 V skladu s prvim in drugim pododstavkom člena 22a(1) Kadrovskih predpisov uradnik, ki „izve za dejstva, na podlagi katerih je mogoča domneva“ o obstoju možne nezakonite dejavnosti, ki škodi interesom Skupnosti, ali o ravnanju v zvezi z opravljanjem poklicnih nalog, ki lahko pomeni hudo kršenje obveznosti uradnikov, o tem nemudoma pisno obvesti „svojega neposredno nadrejenega ali svoj Generalni direktorat ali, če se mu to zdi koristno, generalnega sekretarja ali osebe na enakovrednih položajih ali neposredno [OLAF]“. Če institucija ali OLAF ne ukrepa, lahko uradnik v skladu s členom 22b(1) Kadrovskih predpisov po poteku določenega roka posreduje informacije predsedniku Komisije, Računskega sodišča, Sveta ali Parlamenta ali varuhu človekovih pravic (sodba z dne 5. decembra 2012, Z/Sodišče, F-88/09 in F-48/10, EU:F:2012:171, točka 250).

88 Člen 22c Kadrovskih predpisov, ki se ravno tako na podlagi člena 127 PZDU po analogiji uporablja za APP, poleg tega določa:

„V skladu s členoma 24 in 90 vsaka institucija vzpostavi postopek obravnave pritožb uradnikov v zvezi z načinom, kako so bili obravnavani po izpolnitvi oziroma zaradi izpolnitve svojih obveznosti v skladu s členom 22a ali 22b. Institucija zagotovi, da se take pritožbe obravnavajo zaupno in, če tako zahtevajo okoliščine, pred iztekom rokov iz člena 90.

Organ za imenovanja vsake institucije določi notranja pravila, med drugim o:

– zagotavljanju informacij uradnikom iz člena 22a(1) ali člena 22b o obravnavi zadev, ki so jih prijavili,

– zaščiti legitimnih interesov in zasebnosti navedenih uradnikov ter

– postopku obravnave pritožb iz prvega odstavka tega člena.“

89 Člen 5 internih pravil, naslovljen „Pravica do obveščenosti“, s katerim se izvaja člen 22c Kadrovskih predpisov, določa:

„1. Nadrejeni potrdi prejem prijav žvižgača v petih delovnih dneh od njihovega prejema.

2. V skladu s členom 22b Kadrovskih predpisov se žvižgača v 60 dneh obvesti o roku, ki je potreben za sprejetje ustreznega ukrepa. Če je zadeva predložena uradu OLAF, je o tem obveščen v najkrajšem možnem času.

3. Po poteku potrebnega roka, ki ga določi uprava, se žvižgača v ustrezni meri in ob upoštevanju okoliščin primera ter spoštovanja pravic tretjih oseb obvesti o nadaljnjem ukrepanju institucije na podlagi njegovih prijav, zlasti ugotovitev opravljenih preiskav in/ali vrsti predvidenih in/ali sprejetih ukrepov.“

90 Kot je navedeno v točki 82 zgoraj, Parlament v obravnavani zadevi meni, da je informacije o konkretnih dejstvih v smislu sodne prakse in na podlagi člena 22a Kadrovskih predpisov prejel 23. avgusta 2021 ali najpozneje 3. septembra 2021.

91 Vsekakor ne glede na upoštevani datum niti iz spisa niti iz obravnave ni razvidno, da bi Parlament v petih delovnih dneh potrdil prejem prijav, ki jih je vložila tožeča stranka, da bi jo v 60 dneh obvestil o roku, ki je potreben za sprejetje ustreznega ukrepa, ali da bi jo obvestil o nadaljnjem ukrepanju institucije na podlagi njenih prijav, kot določa člen 5(1), (2) in (3) notranjih pravil, navedenih v točki 89 zgoraj.

92 Po mnenju Parlamenta so ta pravila postala „brez učinka“, ko je tožeča stranka finančne nepravilnosti prijavila uradu OLAF, tako da mu jih je predložila neposredno.

93 Vendar niti iz členov 22a do 22c Kadrovskih predpisov niti iz člena 5 notranjih pravil ne izhaja, da obveznost obveščanja za Parlament preneha obstajati, ker je žvižgač zadevo istočasno predložil uradu OLAF.

94 Nasprotno, člen 22a(1) Kadrovskih predpisov določa, da uradnik ali uslužbenec, ki izve za dejstva, na podlagi katerih je mogoča domneva o obstoju možne nezakonite dejavnosti, ki škodi interesom Skupnosti, o tem nemudoma obvesti svojega neposredno narejenega ali svoj Generalni direktorat ali, če se mu to zdi koristno, generalnega sekretarja ali osebe na enakovrednih položajih ali neposredno urad OLAF. Žvižgač, ki razpolaga z informacijami, zajetimi s to določbo, lahko, če se mu to zdi koristno, o njih torej neposredno obvesti urad OLAF, ne da bi se zaradi tega zmanjšala njegova zaščita ali uporabila druga pravna ureditev.

95 To potrjuje dejstvo, kot izhaja tudi iz člena 22a(2) Kadrovskih predpisov, da v primeru, v katerem žvižgač sam neposredno ne posreduje informacij, s katerimi je seznanjen, uradu OLAF, mora uradnik, ki je sprejel informacije iz odstavka 1 te določbe, uradu OLAF takoj posredovati vse dokaze, s katerimi je seznanjen in na podlagi katerih je mogoče domnevati o obstoju nepravilnosti iz odstavka 1.

96 Poleg tega iz člena 22b(1) Kadrovskih predpisov izhaja, da mora uradnik ali uslužbenec, ki ima informacije iz člena 22a Kadrovskih predpisov, te informacije predhodno posredovati uradu OLAF ali svoji instituciji, da bi bil lahko upravičen do zaščite pred morebitnimi povračilnimi ukrepi. Člen 22b(1)(b) Kadrovskih predpisov poleg tega določa, da je uradnik ali uslužbenec ustrezno obveščen o roku, ki ga OLAF ali institucija potrebuje za sprejetje ustreznega ukrepa.

97 Kot trdi Parlament, člen 5(3) Uredbe (EU) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL 2013, L 248, str. 1) sicer določa:

„Medtem ko se generalni direktor [urada OLAF] na podlagi zahteve iz odstavka 2 odloča o morebitnem začetku notranje preiskave in/ali [u]rad [OLAF] izvaja notranjo preiskavo, zadevne institucije, organi, uradi ali agencije ne smejo začeti vzporedne preiskave istih dejstev, razen če se z [u]radom [OLAF] dogovorijo drugače.“

98 Poleg tega drugi pododstavek člena 5(4) Uredbe št. 883/2013 določa, da kadar uradnik, drugi uslužbenec, član institucije ali organa, vodja urada ali agencije ali član osebja v skladu s členom 22a Kadrovskih predpisov uradu OLAF predloži informacije v zvezi z domnevno goljufijo ali nepravilnostjo, urad OLAF navedeno osebo obvesti o odločitvi, ali bo začel preiskavo v zvezi z zadevnimi dejstvi ali ne.

99 Parlament na podlagi tega sklepa, da mora urad OLAF – takoj ko mu je bila zadeva predložena – tožeči stranki sporočiti, v kakšnem roku bo sprejel ustrezen ukrep.

100 Toda neodvisno od obveznosti obveščanja, ki jo je imel urad OLAF do tožeče stranke, bi moral tudi Parlament, pristojni organ za zagotavljanje zaščite uslužbencev institucije, ki so v skladu s členoma 22a in 22b Kadrovskih predpisov naznanili resne nepravilnosti, takoj ko so mu bila predložena dejstva iz člena 22a Kadrovskih predpisov, najprej potrditi prejem te prijave, nato pa tožečo stranko v 60 dneh obvestiti o potrebnem roku za sprejetje ustreznega ukrepa, kot je določeno v členu 5(1) in (2) notranjih pravil.

101 V skladu z Uredbo št. 883/2013 sicer Parlament od trenutka, ko je bil 23. avgusta 2021 oziroma najkasneje 3. septembra 2021 obveščen, da je tožeča stranka informacije predložila tudi neposredno uradu OLAF (glej točki 6 in 82 zgoraj), ni mogel izvajati vzporedne preiskave o istih dejstvih. Kljub temu bi moral Parlament o tem obvestiti tožečo stranko tako v skladu s svojo dolžnostjo skrbnega ravnanja kot v skladu s členom 5(3) notranjih pravil, ki določa, da mora žvižgača obvestiti o nadaljnjem ukrepanju institucije na podlagi njegovih prijav.

102 Glede na zgoraj navedeno je Parlament kršil člen 5 svojih notranjih pravil.

6) Nezadostnost zaščitnih ukrepov, sprejetih na podlagi členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov

103 Tožeča stranka s tem očitkom Parlamentu v bistvu očita, da ni sprejel zadostnih zaščitnih ukrepov, ki izhajajo iz njenega statusa žvižgača, saj se je omejil na njeno razrešitev opravljanja dolžnosti.

i) Dokazno breme glede zadostnosti zaščitnih ukrepov

104 Tožeča stranka trdi, da mora Parlament dokazati, da so bili sprejeti zahtevani zaščitni ukrepi za njeno zaščito kot žvižgača.

105 Zato je treba najprej ugotoviti, katera stranka v obravnavani zadevi nosi dokazno breme glede zadostnosti zaščitnih ukrepov.

106 Tožeča stranka se sklicuje na Direktivo (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL 2019, L 305, str. 17). Namen te direktive je izboljšati izvrševanje prava in politik Unije na določenih področjih z določitvijo skupnih minimalnih standardov za zagotavljanje visoke ravni zaščite prijaviteljev kršitev prava Unije.

107 Člen 21 Direktive 2019/1937, naslovljen „Ukrepi za zaščito pred povračilnimi ukrepi“, v odstavku 5 določa:

„V postopkih pred sodiščem ali drugim organom v zvezi s škodo, ki jo je utrpel prijavitelj, in če ta prijavitelj prikaže, da je podal prijavo ali javno razkritje in utrpel škodo, se domneva, da je bila škoda

povračilni ukrep za prijavo ali javno razkritje. V takšnih primerih mora oseba, ki je sprejela škodljiv ukrep, dokazati, da je bil ta ukrep ustrezno utemeljen.“

108 V uvodni izjavi 93 Direktive 2019/1937 je razlog za obstoj te določbe naveden tako:

„Povračilni ukrepi bodo verjetno predstavljeni kot upravičeni na podlagi drugih razlogov in ne kot posledica prijave, zato je za prijavitelje lahko zelo težko dokazati zvezo med prijavo in povračilnimi ukrepi, med tem ko imajo storilci povračilnih ukrepov večjo moč in sredstva, da dokumentirajo uvedene ukrepe in obrazložitev. Ko torej prijavitelj *prima facie* dokaže, da je kršitve prijavil ali jih javno razkril v skladu s to direktivo in je utrpel škodo, bi bilo treba dokazno breme prenesti na osebo, ki je z ukrepom povzročila škodo in ki bi morala nato dokazati, da uvedeni ukrep na noben način ni bil povezan s prijavo ali javnim razkritjem.“

109 Direktiva 2019/1937 je sicer naslovljena na države članice in kot taka ni zavezujoča za institucije Unije.

110 Toda v skladu s sodno prakso dejstvo, da direktiva kot taka ni zavezujoča za institucije, ne izključuje tega, da se v nekaterih posebnih primerih lahko posredno uporablja za institucije v odnosu do njihovih uradnikov in uslužbencev (glej v tem smislu sodbo z dne 8. novembra 2012, Komisija/Strack, T-268/11 P, EU:T:2012:588, točke od 42 do 44 in navedena sodna praksa).

111 V položaju, kakršen je v obravnavani zadevi, v katerem mora Parlament izvajati določbe iz členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov, katerih namen je zagotoviti zaščito žvižgačev pred morebitnimi povračilnimi ukrepi, Parlament ne more določiti pravil, ki bi zagotavljala manjšo raven zaščite od tistih, ki jih je za to posebej določil zakonodajalec Unije za zaščito žvižgačev od držav članic.

112 V obravnavani zadevi tožeča stranka opisuje položaj osamitve in občutek razvrednotenja pri svojem delu, ker je ostala brez naloge, ki ji je bila dodeljena, in ker rezultat njenega dela ni bil upoštevan. Nazadnje, tožeča stranka je predložila elektronsko sporočilo z dne 7. januarja 2022, iz katerega je razvidno, da je bila še pred ukrepom njene razrešitve in tudi pred iztekom njene pogodbe za opravljanje nalog, ki so bile prvotno dodeljene tožeči stranki, kot APP že zaposlena druga oseba.

113 Prav tako so več kot dve leti po dejstvih, ki jih je prijavila tožeča stranka, njene prijave domnevnih povračilnih ukrepov, ki jih je sprejelo vodstvo delegacije, še vedno v preiskavi, zato se Parlament na obravnavi o tem vprašanju ni mogel izreči.

114 Poleg tega iz opisa dogodkov, ki jih je tožeča stranka izpostavila v prilogi k svoji prošnji za pomoč z dne 10. januarja 2022, izhaja, da je predsednik delegacije, potem ko je bila premeščena pod njegovo pristojnost, na njena elektronska sporočila odgovarjal suhoparno in je po nadlegovanju, ki ga je doživela, nikoli ni povprašal po njenem počutju.

115 V teh okoliščinah tožeča stranka prepričljivo trdi, da škode ni utrpela le od zadevne poslanke pač pa tudi od predsednika delegacije.

116 V položaju, kot je v obravnavani zadevi, v katerem tožeča stranka predloži verodostojne indice, na podlagi katerih je utrpela škodo zaradi sprejetja ukrepa premestitve in na podlagi katerih so poleg tega njene prijave domnevnih povračilnih ukrepov, ki jih je sprejelo vodstvo delegacije, še vedno v preiskavi, mora Parlament dokazati, da je izpolnil svojo dolžnost zaščite žvižgača s sprejetjem zadostnih ukrepov za to.

ii) Zadostnost zaščitnih ukrepov

117 Člen 22a(3) Kadrovskih predpisov, katerega besedilo je povzeto v točki 77 zgoraj, določa pravilo, v skladu s katerim uradnik, ki je svoje nadrejene obvestil o dejstvih, za katera je izvedel pri opravljanju nalog ali v povezavi z njimi in na podlagi katerih je mogoča domneva o obstoju možne nezakonite dejavnosti, ali o ravnanju v zvezi z opravljanjem poklicnih nalog, ki lahko pomeni hudo kršenje obveznosti uradnikov Skupnosti, s strani institucije ne utrpi nobenih škodljivih posledic, pod pogojem, da je ravnal razumno in pošteno.

– *Ukrep razrešitve*

118 V obravnavani zadevi je Parlament sprejel dva zaščitna ukrepa. Prvi ukrep – to je ukrep premestitve – je neposredno sledil pritožbi tožeče stranke zaradi nadlegovanja in spremljajoči prošnji za pomoč. Tožeča stranka je namreč v svoji prošnji z dne 12. julija 2021 trdila, da potrebuje takojšnjo zaščito in da ne more več delati za zadevno poslanko. Drugi ukrep – to je ukrep razrešitve – je sledil njeni pritožbi z dne 10. januarja 2022, v kateri je prijavila povračilne ukrepe, ki naj bi jih utrpela od vodstva delegacije po vložitvi svojih prijav. V zadnjenavedeni pritožbi je tožeča stranka zaprosila za prenehanje dela za delegacijo in za prerazporeditev na drugo delovno mesto.

119 Parlament je tako v nasprotju s trditvami tožeče stranke v odgovor na njeno prošnjo z dne 10. januarja 2022 dejansko sprejel zaščitni ukrep, ko je 13. januarja 2022 sprejel ukrep razrešitve.

120 Vendar pa je treba ugotoviti, ali je bil to zadosten zaščitni ukrep za zaščito tožeče stranke na podlagi njenega statusa žvižgača.

121 Tako je namreč treba razumeti trditve tožeče stranke, saj te ne izpodbijajo ukrepa razrešitve kot takega. Trditve Parlamenta, da je ta ukrep postal dokončen, ker zoper njega v za to določenih rokih ni bila vložena pritožba, je zato treba zavrniti kot brezpredmetne (glej točko 52 zgoraj).

122 Za oceno, ali je bil ukrep razrešitve zadosten zaščitni ukrep, je treba spomniti, da so za ta primer značilni naslednji elementi.

123 Prvič, Parlament ne oporeka temu, da je tožeča stranka ob vložitvi prošnje za podaljšanje pogodbe o zaposlitvi kot APP posredovala informacije na podlagi člena 22a(1) in (2) Kadrovskih predpisov, niti temu, da je delovala razumno in pošteno, tako da je bila že zaradi tega upravičena do statusa žvižgača in do zaščite pred morebitnimi povračilnimi ukrepi v zvezi s tem (glej točki 55 in 82 zgoraj).

124 Drugič, Parlament je na obravnavi navedel, da so bile prijave tožeče stranke v zvezi z domnevnimi povračilnimi ukrepi, ki naj bi jih sprejelo vodstvo delegacije, še vedno v preiskavi.

125 Tretjič, tožeča stranka je bila zaposlena na delovnem mestu APP, za katero so značilni posebna pravila, ki omejujejo trajanje pogodb na podlagi člena 130(1) PZDU, ter svoboda izbire poslancev in vzajemno zaupanje, ki mora biti značilno za službeni odnos med poslanci in APP, kot sta določena v členu 21(1) Sklepa Evropskega parlamenta 2005/684/ES, Euratom z dne 28. septembra 2005 o sprejetju statuta poslancev Evropskega parlamenta (UL 2005, L 262, str. 1; v nadaljevanju: statut poslancev) in členu 127 PZDU (glej točke od 129 do 132 v nadaljevanju).

126 Četrtič, pogodba tožeče stranke je imela datum izteka in se je iztekla 22. februarja 2022, ker eden ali več poslancev skupine ni predlagal njenega podaljšanja.

127 Nazadnje, tožeča stranka je izrazila željo, da bi še naprej delala v Parlamentu. V svoji pritožbi z dne 10. januarja 2022 namreč ni zaprosila le za razrešitev opravljanja dolžnosti za delegacijo, temveč tudi za premestitev na katero koli drugo delovno mesto v Parlamentu (glej točko 9 zgoraj).

128 Člen 22a(3) Kadrovskih predpisov določa, da mora Parlament sprejeti vse potrebne ukrepe, da žvižgačem zagotovi uravnoteženo in učinkovito zaščito pred vsemi oblikami povračilnih ukrepov, vključno z grožnjami in poskusi povračilnih ukrepov. Če uslužbenci institucije v skladu s členoma 22a in 22b Kadrovskih predpisov prijavijo hude nepravilnosti, mora Parlament zaščititi njihove legitimne interese.

– *Možnost podaljšanja pogodbe o zaposlitvi kot APP tožeče stranke*

129 V zvezi z možnostjo premestitve APP k drugemu poslancu na pobudo uprave za zagotavljanje zaščite na podlagi njegovega statusa žvižgača, je treba spomniti, da člen 130(1) PZDU določa:

„Pogodbe akreditiranih parlamentarnih pomočnikov se sklenejo za določen čas ter vsebujejo navedbo razreda, v katerega je pomočnik razvrščen. Pogodba se lahko v enem zakonodajnem obdobju podaljša največ dvakrat. Če v pogodbi ni navedeno drugače, se pogodba brez poseganja v določbe iz člena 139(1)(c) izteče ob koncu parlamentarnega mandata, v katerem je bila sklenjena.“

130 Člen 18(3) izvedbenih ukrepov v zvezi z naslovom VII PZDU glede tega določa, da mora biti prošnja za podaljšanje pogodbe o zaposlitvi kot APP posredovana OPSP najpozneje en mesec pred iztekom pogodbe.

131 Člen 21(1) statuta poslancev poleg tega določa, da imajo „poslanci […] pravico do izbire osebnih sodelavcev, ki jim pomagajo“.

132 Člen 127 PZDU določa:

„Smiselno se uporabljajo členi 11 do 26a Kadrovskih predpisov. Ob doslednem upoštevanju zlasti posebne narave funkcij in nalog akreditiranih parlamentarnih pomočnikov in vzajemnega zaupanja, ki mora biti značilno za njihov službeni odnos s poslancem ali poslanci Evropskega parlamenta, ki jim pomočniki pomagajo, izvedbeni ukrepi v zvezi s tem področjem, sprejeti skladno s členom 125(1), upoštevajo posebno naravo službenega odnosa med poslancem in akreditiranim parlamentarnim pomočnikom.“

133 Iz teh določb izhaja, da pobudo za podaljšanje pogodbe o zaposlitvi kot APP lahko da zgolj eden ali več poslancev, od katerih se ne sme zahtevati, da sodelujejo ali nadaljujejo sodelovanje z APP, ki jih niso svobodno izbrali. APP namreč z enim ali več poslancev, ki jim pomaga, vzdržuje delovni odnos, za katerega je značilno zaupno razmerje.

134 V obravnavani zadevi iz teh določb izhaja, kot pravilno trdi Parlament, da ni imel možnosti tožeči stranki podaljšati pogodbo o zaposlitvi kot APP, saj ni prejel izrecnega predloga enega ali več poslancev skupine.

135 Parlament je torej nepodaljšanje pogodbe tožeči stranki pravilno utemeljil z neobstojem takšnega predloga, ki bi ga predložil poslanec skupine. Ta ugotovitev ne vpliva na obveznost Parlamenta, da mora sprejeti vse potrebne ukrepe, s katerimi tožeči stranki zagotovi uravnoteženo in učinkovito zaščito pred vsemi oblikami povračilnih ukrepov.

– *Možnost prerazporeditve tožeče stranke na drugo delovno mesto v Parlamentu*

136 Opozoriti je treba, da člen 4(2) notranjih pravil določa:

„Uprava sprejme razumne ukrepe za pomoč žvižgaču pri spremembi delovnega mesta, če to želi […].“

137 Parlament je v odgovoru na tožbo navedel, da je tožečo stranko obvestil, da je edini mogoč zaščitni ukrep ukrep razrešitve. Na obravnavi pa je Parlament priznal, da se člen 4(2) notranjih pravil uporablja za APP in da bi se načeloma lahko sprejel zaščitni ukrep, s katerim bi APP s statusom žvižgača premestili v drugo službo Parlamenta, če bi se ohranil status APP in bi bil upoštevan datum prenehanja pogodbe. V zvezi s tem dopisi iz novembra in decembra 2023 med generalnim direktoratom za kadrovske zadeve in drugimi APP, ki so vložili prošnje za pomoč, ki jih je tožeča stranka predložila v prilogi F.1 k svojemu odgovoru z dne 19. decembra 2023 na vprašanja Splošnega sodišča z dne 27. novembra 2023, prikazujejo možnosti premestitve v druge službe Parlamenta, ki so na razpolago APP, ki so vložili pritožbo zaradi nadlegovanja.

138 Ob upoštevanju statusa žvižgača tožeče stranke in v skladu s členom 22a(3) Kadrovskih predpisov bi moral Parlament tožeči stranki nuditi podporo in ji pomagati pri iskanju druge rešitve poleg ukrepa razrešitve.

– *Dolžnost svetovanja in pomoči*

139 Tožeča stranka trdi še, da v nasprotju z določbami člena 3 notranjih pravil (glej točko 49 zgoraj) ni dobila nobenega nasveta niti pomoči zaradi odziva na povračilne ukrepe, ki so bili sprejeti zoper njo.

140 Člen 3 notranjih pravil, naslovljen „Svetovanje in pomoč“, določa:

„1. Vsakemu žvižgaču, ki to želi, sta na razpolago zaupno svetovanje in pomoč pri prijavljanju resnih nepravilnosti.

2. Svetovanje in pomoč zagotavlja nadrejeni in/ali član kabineta generalnega sekretarja, ki je odgovoren za odnose z uradom OLAF.“

141 Parlament v zvezi s tem trdi le, da je član kabineta generalnega sekretarja sporočil tožeči stranki, da je za njeno zaščito na podlagi njenega statusa žvižgača mogoč le ukrep razrešitve in da podaljšanje njene pogodbe ni mogoč ukrep na tej podlagi (glej točko 57 spodaj).

142 Parlament s tem, da se je omejil na posredovanje teh informacij, ni dokazal, da bi tožeči stranki nudil svetovanje in pomoč, ki ju določa člen 3 notranjih pravil.

iii) Sklepne ugotovitve o očitku, ki se nanaša na nezadostnost zaščitnih ukrepov, ki jih je sprejel Parlament

143 Iz zgoraj navedenega izhaja, da Parlament ni dokazal, da je sprejel vse potrebne ukrepe, da bi se prepričal, da tožeča stranka ni utrpela škode s strani institucije zaradi njenega statusa žvižgača v skladu s členom 22a(3) Kadrovskih predpisov.

144 V zvezi s tem je treba opozoriti, da ni naloga Splošnega sodišča, temveč Parlamenta, da v okoliščinah obravnavane zadeve določi, katere posebne zaščitne ukrepe bi bilo treba sprejeti.

145 Zato je v obravnavani zadevi dokazana kršitev člena 22a Kadrovskih predpisov in člena 4(2) ter člena 3 notranjih pravil.

146 Očitek, ki se nanaša na nezadostnost zaščitnih ukrepov, ki jih je Parlament sprejel na podlagi členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov, je zato treba delno sprejeti.

147 Iz tega izhaja, da je treba očitka, ki se nanašata na neobveščanje tožeče stranke o nadaljnjih ukrepih v zvezi z njenimi prijavami (glej točko 102 zgoraj) in nezadostnost zaščitnih ukrepov, sprejetih na podlagi členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov, delno sprejeti. Prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev zaščitnih pravil, ki izhajajo iz statusa tožeče stranke kot žvižgača, je treba v preostalem zavrniti.

– Drugi tožbeni razlog: v bistvu kršitev člena 22c Kadrovskih predpisov in notranjih pravil ter neprimernost in nezadostnost navedenih pravil

148 Prvič, tožeča stranka trdi, da je bila po vložitvi pritožbe obveščena, da bo to pritožbo obravnavala pravna služba. Po njenem mnenju je to v nasprotju s členom 22c Kadrovskih predpisov, ki določa posebna pravila obravnave pritožb, ki jih vložijo žvižgači.

149 Drugič, tožeča stranka očita Parlamentu, da je kršil zaščito, ki jo je treba zagotoviti žvižgačem na podlagi člena 4(2) notranjih pravil, ki določa, da mora Parlament sprejeti razumne ukrepe za pomoč žvižgaču pri zamenjavi delovnega mesta, če to želi. Parlament naj bi napačno menil, da se ta določba ne uporablja za APP.

150 Parlament naj bi s tem, da je tožečo stranko izključil iz te zaščite na podlagi njenega statusa APP, priznal, da ni sprejel posebne zaščite v zvezi s tožečo stranko, s čimer je kršil člen 22c Kadrovskih predpisov.

151 Nazadnje, tožeča stranka meni, da če se je Parlament utemeljeno skliceval na to, da tožeče stranke kot žvižgača ni mogoče zaščititi zaradi njenega statusa APP, bi to pomenilo, da razen zaščite iz člena 24 Kadrovskih predpisov ne bi smela biti uvedena nobena druga zaščita. Parlament naj ne bi predvidel niti odškodnine tožeči stranki zaradi posledic, ki jih je utrpela zaradi svojih obveznosti iz člena 22a Kadrovskih predpisov. Parlament naj svojih pravil nikoli ne bi prilagodil tako, da bi spoštoval svoje obveznosti.

152 Parlament meni, da se člen 4(2) notranjih pravil težko uporablja za APP in da ga je treba uskladiti s spoštovanjem veljavnih pravil. Člen 4 notranjih pravil naj namreč upravi ne bi dopuščal premestitve APP na delovno mesto v generalnem sekretariatu, ne da bi se s tem obšla pravila, ki se uporabljajo za zaposlovanje uslužbencev in uradnikov in ki so določena v Kadrovskih predpisih in PZDU.

153 Prav tako naj bi bila izključena možnost premestitve APP k drugemu poslancu na pobudo uprave. V zvezi s tem Parlament opozarja na posebno naravo pogodb, sklenjenih med APP in poslancem ali skupino poslancev, ki osebno povezujejo APP s poslancem ali skupino poslancev, ki jim pomaga. Zaradi tega zaupnega odnosa med APP in njegovim poslancem in zaradi svobode izbire poslancev iz člena 21(1) statuta poslancev bi bila premestitev mogoča le na pobudo enega ali več poslancev.

154 Glede položaja tožeče stranke naj bi bila uporaba člena 4(2) notranjih pravil omejena, ker naj bi bil znotraj skupine zanjo pristojen predsednik delegacije in ker naj bi izrazila, da ne želi več delati s poslanci skupine in da želi biti premeščena na drugo delovno mesto. Zato naj bi se generalni direktor po posvetovanju s tožečo stranko odločil, da bi bil ukrep, s katerim bi jo najbolje zaščitil na podlagi njenega statusa žvižgača, ukrep razrešitve opravljanja dolžnosti.

155 Glede možnosti premestitve APP v drugo službo Parlamenta za zagotavljanje zaščite na podlagi njegovega statusa žvižgača v skladu s členom 4(2) notranjih pravil je treba navesti, da ta očitek v bistvu sovpada s tretjim očitkom, ki je bil analiziran v okviru prvega tožbenega razloga zgoraj. V zvezi s tem je torej treba napotiti na analizo iz točk od 136 do 138 zgoraj.

156 Možnost premestitve APP k drugemu poslancu na pobudo uprave za zagotavljanje zaščite na podlagi njegovega statusa žvižgača pa je analizirana v točkah od 129 do 135 zgoraj.

157 Tožeča stranka se sklicuje tudi na neustreznost in nezadostnost notranjih pravil, ki naj bi se uporabljala za APP.

158 V skladu s členom 4(2) notranjih pravil mora Parlament sprejeti razumne ukrepe za pomoč žvižgaču pri zamenjavi delovnega mesta, če ta to želi. Opozoriti je treba, da ta določba ne predpisuje natančno ukrepov, ki jih je treba ali jih je mogoče sprejeti, temveč Parlamentu v zvezi s tem daje določeno diskrecijsko pravico. Iz točk od 136 do 138 zgoraj je razvidno, po eni strani, da se ta določba uporablja za APP, in, po drugi strani, da Parlament ni sprejel zadostnih ukrepov, tako da v obravnavani zadevi ni pravilno uporabil te določbe. Nezadostnost zaščitnih ukrepov, ki jih je sprejel Parlament, tako ni posledica notranjih pravil, temveč tega, kako jih je Parlament uporabil v obravnavani zadevi.

159 Glede domnevne kršitve člena 22c Kadrovskih predpisov je treba v zvezi s tem, da naj tožeča stranka pri obravnavi svoje pritožbe ne bi bila deležna posebne zaščite, ki se uporablja za žvižgače, tako z vidika zaupnosti kot roka za obravnavo, opozoriti, da ta določba predpisuje, da mora zadevna institucija zagotoviti, da se pritožbe uradnikov v zvezi z načinom, kako so bili obravnavani po izpolnitvi svojih obveznosti v skladu s členom 22a in 22b Kadrovskih predpisov, obravnavajo zaupno in, če tako zahtevajo okoliščine, pred iztekom rokov iz člena 90 Kadrovskih predpisov.

160 V obravnavani zadevi, prvič, tožeča stranka ne navaja, zakaj naj s preučitvijo njene pritožbe v pravni službi ne bi bila omogočena njena zaupna obravnava. Poleg tega v nasprotju s tem, kar navaja tožeča stranka, dejstvo, da člen 22c Kadrovskih predpisov določa, da vsaka institucija vzpostavi postopek obravnave takšnih pritožb, ne izključuje možnosti, da te pritožbe obravnava ista služba kot druge pritožbe.

161 Drugič, člen 6(3) notranjih pravil določa, da se roki za odgovor na take pritožbe „razen v ustrezno utemeljenih primerih skrajšajo na dva meseca“. Parlament je v obravnavani zadevi obravnaval pritožbo tožeče stranke v roku 3 mesecev in 24 dni (glej točki 17 in 18 zgoraj). Zdi se, da je to

upravičeno zaradi zapletenosti zadeve, v kateri je tožeča stranka prijavila finančne nepravilnosti na podlagi člena 22a Kadrovskih predpisov in dejanja nadlegovanja, ter obsežnosti pritožbe, ki ji je bilo priloženih skoraj 120 strani prilog.

162 Iz tega sledi, da je treba drugi tožbeni razlog v delu, v katerem se nanaša na kršitev člena 22c Kadrovskih predpisov in notranjih pravil ter na neustreznost in nezadostnost navedenih pravil, zavrniti.

– *Tretji tožbeni razlog: kršitev zaupnosti in varstva identitete tožeče stranke kot žvižgača*

163 Tožeča stranka meni, da njena prošnja za pomoč in prijave, ki jih je vložila, niso bile obravnavane na način, s katerim bi bila zagotovljena zaupnost njenih podatkov in zavarovana njena identiteta.

164 V obravnavani zadevi naj ne bi bilo nujno, da je predsednik delegacije seznanjen z razlogi, zaradi katerih je bila tožeča stranka premeščena k njemu. Poleg tega naj je OPSP ne bi vprašal za soglasje, da temu poslancu razkrije njen status žvižgača. Ko pa je bila njena identiteta omenjena, naj noben poslanec ne bi več želel predlagati podaljšanja njene pogodbe.

165 Tožeča stranka v repliki trdi, da mora Parlament dokazati, da sta bila zagotovljena zaupnost in izvajanje potrebnih zaščitnih pravil za njeno zaščito kot žvižgača. Poleg tega naj predsedniku delegacije v nasprotju s tem, kar trdi Parlament, ne bi bilo treba poznati razlogov, zaradi katerih je bila tožeča stranka razrešena opravljanja dolžnosti, in to še toliko bolj, ker so se nanj nanašale prijave tožeče stranke v zvezi s povračilnimi ukrepi, ki jih je utrpela.

166 Tožeča stranka poleg tega trdi, da naj Parlament ne bi mogel trditi, da ni dokazov o povračilnih ukrepih, ki so sledili razkritju njenega statusa žvižgača, saj je urad OLAF začel preiskavo posebej v zvezi s tem vprašanjem. O vzročni zvezi naj bil bilo torej v tej fazi mogoče vsaj domnevati, Parlament pa naj bi moral dokazati nasprotno.

167 Nazadnje, tožeča stranka meni, da je treba razlikovati med dejstvom, da je opozorila predsednika delegacije na nepravilnosti in nadlegovanje, ki jih je zagrešila zadevna poslanka maja 2021, na eni strani, in dejstvom, da je navedeni predsednik od generalnega direktorja izvedel, da je tožeča stranka vložila prijave zunaj skupine pri navedenem generalnem direktorju in uradu OLAF na podlagi člena 22a Kadrovskih predpisov na drugi strani. Parlament naj torej ne bi mogel trditi, da je tožeča stranka v delegaciji sama razkrila svoj status žvižgača.

168 Parlament ugotavlja, prvič, da mu tožeča stranka očita, da je predsedniku delegacije navedel razloge, zaradi katerih je bila premeščena k njemu. Toda iz spisa naj ne bi bilo razvidno, da je uprava predsedniku delegacije sporočila njen status žvižgača.

169 Drugič, Parlament ugotavlja, da je bilo elektronsko sporočilo z dne 13. januarja 2022 naslovljeno na predsednika delegacije zaradi njegove seznanitve s položajem, da bo tožeča stranka razrešena opravljanja dolžnosti pri njem. Poleg tega, ker je bil zadevni zaščitni ukrep sprejet v okviru člena 6(1) notranjih pravil, naj bi predsednika delegacije zavezovala obveznost zaupnosti iz člena 6(4) navedenih pravil.

170 Parlament vsekakor izpodbija navedbo tožeče stranke, da po razkritju njenega statusa žvižgača nobeden od poslancev ni želel predlagati podaljšanja njene pogodbe, ker naj ne bi bila utemeljena. Poleg tega Parlament ugotavlja, da naj bi tožeča stranka na sestanku 31. maja 2021 sama obvestila nekatere poslance, med drugim predsednika delegacije, o domnevnem nadlegovanju in finančnih nepravilnostih, ki naj bi jih storila zadevna poslanka.

171 Parlament oporeka temu, da naj bi bilo mogoče domnevati vzročno zvezo med nepodaljšanjem pogodbe tožeče stranke in tem, da je Parlament predsedniku delegacije sporočil njen status žvižgača.

172 Poleg tega oporeka tudi temu, da naj bi predsednik delegacije iz elektronskega sporočila generalnega direktorja z dne 13. januarja 2022 izvedel, da je tožeča stranka vložila prijave zunaj njegove skupine. Iz elektronskega sporočila tožeče stranke z dne 10. januarja 2022 naj bi bilo izrecno razvidno, da je ta prijavila povračilne ukrepe, ki naj bi jih utrpela ne le zaradi prijav, ki jih je vložila znotraj svoje skupine, temveč tudi zaradi prijav, ki jih je vložila pri generalnemu direktoratu za kadrovske zadeve in uradu OLAF.

173 Člen 4(1) notranjih pravil določa:

„Žvižgač ne more delovati anonimno. Zaupnost njegove identitete je zagotovljena. Žvižgač lahko dovoli razkritje svoje identitete določenim osebam ali organom.“

174 Prvič, tožeča stranka v tožbi navaja, da predsednik delegacije naj ne bi smel biti obveščen o razlogih, zaradi katerih je bila premeščena k njemu. Vendar v repliki trdi, da „zaupnost njenega statusa žvižgača ni bila kršena takoj, saj je bila julija 2021 ‚uradno‘ premeščena v okviru začasnega ukrepa le zaradi statusa žrtve morebitnih dejanj nadlegovanja s strani [zadevne poslanke]“.

175 V zvezi s tem je treba opozoriti, da tožeča stranka ob sprejetju ukrepa premestitve, ki je bil sprejet v odgovor na pritožbo o nadlegovanju, še ni imela statusa žvižgača. S seznanitvijo predsednika delegacije z razlogi, zaradi katerih je bila tožeča stranka premeščena k njemu, torej niso bila kršena notranja pravila, ki ščitijo žvižgače. Iz tega sledi, da je treba ta očitek zavrniti.

176 Drugič, tožeča stranka se pritožuje nad dejstvom, da je bil predsednik delegacije z elektronskim sporočilom z dne 13. januarja 2022 seznanjen z razlogi, zaradi katerih je bila razrešena opravljanja dolžnosti, zlasti ker so se tudi na predsednika delegacije nanašale prijave tožeče stranke, povezane s povračilnimi ukrepi, ki jih je bila deležna.

177 Opozoriti je treba, da je generalni sekretar v svoji odločbi o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke v zvezi s tem navedel naslednje:

„[…] [V] zvezi z elektronskim sporočilom z dne 13. januarja 2022 ugotavljam, da je bilo sporočilo poleg administratorjev DG PERS, namenjeno [predsedniku delegacije], h kateremu je bila vaša stranka začasno premeščena. Če se pri utemeljitvi opirate na člen 4(1) notranjih pravil, ki zagotavljajo zaupnost identitete vaše stranke, ugotavljam, da je bilo pomembno, da je bil [predsednik delegacije] obveščen o položaju, ker je bila vaša stranka razrešena opravljanja dolžnosti pri njem. Ta informacija je bila še toliko bolj potrebna, ker se prijave nepravilnosti niso nanašale na [predsednika delegacije] in je tudi njega vezala obveznost zaupnosti iz člena 6(4) teh pravil […].“

178 Toda Parlament napačno trdi, da se prijave iz elektronskega sporočila tožeče stranke z dne 10. januarja 2022 niso nanašale na predsednika delegacije.

179 Čeprav so se prijave tožeče stranke sprva nanašale na zadevno poslanko, je ukrep razrešitve sledil prijavam tožeče stranke z dne 10. januarja 2022 o domnevnih povračilnih ukrepih, ki naj bi jih utrpela od vodstva delegacije, vključno s predsednikom delegacije. Res je, da so se te nove prijave tožeče stranke nanašale na povračilne ukrepe, katerih žrtev je bila po lastnem mnenju, in se niso navezovale na finančne nepravilnosti, ki jih je predhodno prijavila. To ne spremeni dejstva, da se Parlament v odločbi o zavrnitvi pritožbe ni mogel omejiti na ugotovitev, da se prijave nepravilnosti, ki jih je vložila tožeča stranka, niso nanašale na predsednika delegacije, saj so se nanj nanašale prijave povračilnih ukrepov, razkrite v elektronskem sporočilu tožeče stranke z dne 10. januarja 2022.

180 Zato je Parlament s tem, da je z elektronskim sporočilom z dne 13. januarja 2022 obvestil predsednika delegacije, da je tožeča stranka razrešena opravljanja dolžnosti pri njem zaradi svoje prošnje za pomoč, pa tudi zaradi svojega statusa žvižgača, ne da bi tožeča stranka odobrila razkritje tega statusa, kršil člen 4(1) notranjih pravil.

181 Glede na zgoraj navedeno je treba tretji tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev zaupnosti in statusa žvižgača tožeče stranke, sprejeti.

182 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je Parlament kršil člene od 22a do 22c Kadrovskih predpisov s tem, da je sprejel zgolj ukrep razrešitve in tožeči stranki ni zagotovil zadostne zaščite na podlagi teh določb.

183 Iz tega sledi, da je treba ugoditi predlogom za razglasitev ničnosti odločbe zaradi molka organa v delu, v katerem je Parlament s to odločbo v odgovor na prošnjo tožeče stranke z dne 10. januarja 2022 zavrnil sprejetje zaščitnih ukrepov na podlagi členov 22a do 22c, razen samega ukrepa razrešitve.

Zakonitost odločbe z dne 22. februarja 2022

184 Tožeča stranka se s prvim tožbenim razlogom, ki se nanaša na odločbo z dne 22. februarja 2022, sklicuje na „kršitev načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije, nezakonito pozitivno diskriminacijo med APP in nezakonito negativno diskriminacijo do drugih žvižgačev, kršitev člen[ov] [od] 22a do [22]c Kadrovskih predpisov, kršitev člena 24 Kadrovskih predpisov in dolžnosti skrbnega ravnanja, kršitev varstva žvižgačev ter kršitev pravice do postopka, ki ima vsaj videz objektivnosti“. Tožeča stranka s tem tožbenim razlogom v bistvu navaja očitke, ki se nanašajo na kršitev členov od 22a do 22c ter člena 24 Kadrovskih predpisov, kršitev načela enakega obravnavanja in kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja.

185 Tožeča stranka z drugim tožbenim razlogom, ki se nanaša na odločbo z dne 22. februarja 2022, navaja „zlorabo postopka, s katero je bilo upravi omogočeno, da se je izognila svojim obveznostim“.

– Prvi tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja, členov od 22a do 22c ter člena 24 Kadrovskih predpisov in dolžnosti skrbnega ravnanja

186 Tožeča stranka trdi, da ne izpodbija zakonitosti pravil, ki urejajo razmerje med APP in poslancem, samih po sebi, temveč da Parlamentu očita, da ni sprejel pravil, ki bi omogočala zaščito APP na isti podlagi kot drugih uslužbencev in uradnikov, ki delajo v Parlamentu in prijavijo nezakonito ravnanje. Parlamentu očita še, da jo je obravnaval kot druge APP, ki niso prijavili nepravilnosti.

Zato naj bi obstajalo neenako obravnavanje, ki je v nasprotju s členom 20 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Parlament naj bi moral dokazati, da tožeča stranka ni bila diskriminirana, ali to diskriminacijo upravičiti.

187 Vsekakor naj Parlament ne bi mogel upravičiti popolnega neobstoja zaščite, ki izhaja iz statusa žvižgača tožeče stranke, in bi moral zlasti predvideti uporabo druge vrste zaščite ali vsaj uporabo kompenzacijskih mehanizmov, ker naj bi bila sicer učinkovitost zaščite, ki jo žvižgačem nudijo Kadrovski predpisi, oslabljena. Ugotavlja, da je bila edina posledica zaščitnega ukrepa, ki je bil sprejet zoper nadlegovanje, katerega žrtev je bila, slabši položaj, saj predsednik delegacije, h kateremu je bila premeščena, z njo ni aktivno sodeloval.

188 Po mnenju tožeče stranke naj bi bila primerna zaščita premestitev na drugo delovno mesto, s čimer ji ne bi bila odvzeta pravica do možnosti vložitve prošnje za podaljšanje pogodbe, kot jo imajo vsi ostali APP, ali pa uporaba posebnega postopka podaljšanja, ki bi bolj zaščitila interese, povezane z njenim statusom žvižgača. Ta neobstoj primernega okvira za APP naj bi pomenil, da noben poslanec ni predlagal podaljšanja njene pogodbe, saj ni dovolj dolgo delala pod nadzorom nobenega poslanca.

189 Tožeča stranka v repliki pojasnjuje, da ne trdi, da ima pravico do podaljšanja pogodbe, niti da bi zahtevala sklenitev nove pogodbe drugačne vrste v Parlamentu. Meni le, da bi bilo treba izvesti postopek, ki bi omogočil preučitev njenega položaja in morebitnega podaljšanja pogodbe.

190 Parlament izpodbija trditve tožeče stranke.

191 Tožeča stranka v bistvu trdi, da njena pogodba ni bila podaljšana zaradi povračilnih ukrepov, ki jih je sprejelo vodstvo delegacije zaradi njene pritožbe zaradi nadlegovanja in prijav nepravilnosti, ki jih je vložila na podlagi člena 22a Kadrovskih predpisov. Parlament naj bi s tem, da je zavzel stališče, da njene pogodbe ni mogoče podaljšati zaradi neobstoja predloga enega ali več poslancev, kršil načelo enakega obravnavanja, člene od 22a do 22c ter člen 24 Kadrovskih predpisov in svojo dolžnost skrbnega ravnanja.

192 Najprej je treba opozoriti, da je tožeča stranka s skupino sklenila pogodbo kot APP za obdobje od 26. avgusta 2019 do 28. februarja 2022.

193 V skladu s členom 2(1) izvedbenih ukrepov v zvezi z naslovom VII PZDU se namreč „poslanci lahko povežejo v skupino, ki skupaj koristi storitve enega ali več asistentov“. Ob upoštevanju ugotovitev iz točk 133 in 134 zgoraj pravo Unije ne določa podaljšanja pogodbe o zaposlitvi kot APP, če tega ne predlaga del skupine ali kateri od njenih članov.

194 Ker je bila v obravnavani zadevi pogodba o zaposlitvi kot APP tožeče stranke sklenjena na predlog skupine in ne izključno na predlog zadevne poslanke, načeloma ni bilo ovir za to, da bi bila pogodba podaljšana na predlog skupine ali katerega od njenih članov in da bi tožeča stranka še naprej opravljala svoje dolžnosti APP pri drugem članu skupine.

195 Vendar, kot trdi Parlament, OPSP od skupine ali katerega od njenih članov ni prejel nobenega takega predloga, zato pogodbe tožeče stranke ni bilo mogoče podaljšati brez kršitve člena 21 statuta poslancev.

196 Ker nihče od poslancev ni vložil predloga za podaljšanje pogodbe o zaposlitvi kot APP tožeče stranke, je OPSP upravičeno ocenil, da pogodbe ne more podaljšati brez kršenja pravil, ki se uporabljajo, zlasti člena 21(1) statuta poslancev (točke od 129 do 134 zgoraj).

197 Ta ugotovitev ne posega v dolžnost Parlamenta, da mora sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi zagotovil, da tožeča stranka od institucije ne bi utrpela škode zaradi svojega statusa žvižgača, v skladu s členom 22a(3) Kadrovskih predpisov (glej točko 143 zgoraj).

198 V zvezi z očitkom, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja, tožeča stranka Parlamentu očita, da jo je obravnaval kot druge APP, ki niso prijavili nepravilnosti.

199 Opozoriti je treba, da je načelo enakega obravnavanja, kot je določeno v členu 20 Listine o temeljnih pravicah, splošno načelo prava Unije, ki zahteva, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in da se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je takšno obravnavanje objektivno utemeljeno. Različna obravnava je utemeljena, če temelji na objektivnem in razumnem merilu, če je torej povezana s pravno dopustnim ciljem, ki ga zasleduje zadevna zakonodaja, in če je ta razlika sorazmerna z zastavljenim ciljem zadevne obravnave (glej sodbo z dne 30. novembra 2023, MG/BEI, C-173/22 P, EU:C:2023:932, točka 45 in navedena sodna praksa).

200 V zvezi s tem je res, da so tožeča stranka in APP, ki niso prijavili finančnih nepravilnosti, v zvezi s podaljšanjem pogodb obravnavani na enak način, čeprav so v različnih položajih. Vendar je dejstvo, da so ti različni položaji obravnavani na enak način, utemeljeno z zaupanjem, ki mora obstajati med APP in poslancem, za katerega dela, ter z neodvisnostjo, ki jo imajo politične skupine v zvezi s svojo notranjo organizacijo (glej točke od 131 do 133, 153 in 193 zgoraj).

201 Ta očitek je torej treba zavrniti.

202 V zvezi z očitkom, ki se nanaša na kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja, ta dolžnost ne more pomeniti, da Parlament ob kršitvi pravila iz člena 21 statuta poslancev, v skladu s katerim si poslanci svobodno izbirajo svoje osebne sodelavce, osebi podaljša pogodbo o zaposlitvi kot APP, čeprav je ta oseba pridobila status žvižgača.

203 Zato je treba prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja, členov od 22a do 22c in člena 24 kadrovskih predpisov ter dolžnosti skrbnega ravnanja, zavrniti.

– ***Drugi tožbeni razlog: zloraba postopka***

204 Tožeča stranka meni, da se Parlament s tem, da je menil, da ni predložila dokaza o vzročni zvezi med povračilnimi ukrepi in odločitvijo o nepodaljšanju njene pogodbe, ni izrekel o njeni trditvi iz točke 118 njene pritožbe, v skladu s katero žvižgaču ni treba predložiti dokazov o zlorabi postopka, temveč mora uprava dokazati, da odločitev o nepodaljšanju ni povezana s tem statusom žvižgača. Parlament naj bi za tožečo stranko raje uporabil običajni postopek podaljšanja.

205 Tožeča stranka v repliki pojasnjuje, da Parlament ni predložil dokazov o odprtju notranje preiskave glede očitanih nepravilnosti in povračilnih ukrepov, ki jih je utrpela. Poleg tega naj bi moral Parlament dokazati, da ni povezave med odločitvijo o nepodaljšanju njene pogodbe in njenim statusom žvižgača, zlasti zato, ker naj bi v obravnavani zadevi tožeča stranka predložila dovolj elementov in ker naj bi povračilne ukrepe, ki jih je utrpela, preiskoval urad OLAF.

206 Parlament izpodbija trditve tožeče stranke.

207 Tožeča stranka s svojimi trditvami v bistvu graja to, da Parlament ni dokazal, da pri nepodaljšanju njene pogodbe ni prišlo do zlorabe postopka zaradi prijav, ki jih je vložila kot žvižgač v skladu s členi od 22a do 22c Kadrovskih predpisov.

208 Ta očitek pa se v bistvu prekriva s tistim, ki je bil analiziran v okviru prvega tožbenega razloga, uperjenega zoper odločbo z dne 22. februarja 2022 zgoraj.

209 Če se tožeča stranka dejansko sklicuje na zlorabo postopka, je treba tak očitek zavrniti.

210 V skladu z ustaljeno sodno prakso je namreč zloraba postopka poseben izraz pojma „zloraba pooblastil“, katerega obseg je natančno opredeljen in se nanaša na uporabo pooblastil upravnega organa za drug namen kot tisti, za katerega so mu bila podeljena. O aktu, pri katerem so bila zlorabljena pooblastila, je mogoče govoriti le, če je na podlagi objektivnih, upoštevnih in skladnih indicev razvidno, da je bil akt sprejet z izključnim ali vsaj odločilnim namenom, da se dosežejo drugi cilji od tistih, na katere se sklicuje, ali da se izogne postopku, ki ga Kadrovski predpisi posebej določajo za obravnavo okoliščin primera (glej sodbo z dne 16. junija 2021, CE/Odbor regij, T-355/19, EU:T:2021:369, točka 59 in navedena sodna praksa).

211 Vendar v obravnavani zadevi tožeča stranka ne pojasnjuje, kako naj bi bila odločba z dne 22. februarja 2022, ki je bila sprejeta v skladu s členom 21 statuta poslancev in ob upoštevanju postopka podaljšanja pogodb, sprejeta z drugim ciljem od tistega, ki je predviden v tem postopku.

212 Iz tega sledi, da je treba drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na zlorabo postopka, ob predpostavki, da ga je mogoče obravnavati ločeno od prvega tožbenega razloga zoper odločbo z dne 22. februarja 2022, zavrniti.

213 Predloge za razglasitev ničnosti odločbe z dne 22. februarja 2022 je torej treba zavrniti.

Odškodninski zahtevki

214 Tožeča stranka trdi, da so njeni odškodninski zahtevki povezani z vsemi napakami, ki jih je Parlament storil zaradi kršitve členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov, česar posledica so bili neobstoj zadostnih zaščitnih ukrepov, nezadostni podporni ukrepi in ukrepi pomoči v okviru postopka podaljšanja pogodbe ter kršitev zaupnosti njene pritožbe.

215 Prvič, kar zadeva zavrnitev odškodninskega zahtevka v delu, ki se nanaša na ukrep razrešitve, tožeča stranka pojasnjuje, da tega ukrepa ni izpodbijala, saj se ni želela vrniti na svoje delovno mesto, ker se je njeno elektronsko sporočilo z dne 10. januarja 2022 nanašalo na osebo, h kateri bi bila razporejena. Nasprotno, pri generalnem direktorju in generalnem sekretarju naj bi se pritožila zaradi nezadostnosti ukrepa, ki je bil sprejet na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov. Ukrepa razrešitve naj ne bi bilo mogoče za nazaj opredeliti kot zaščitni ukrep v korist žvižgača, čeprav resnost njegovih navedb še ni bila preverjena (glej točko 37 zgoraj).

216 Drugič, tožeča stranka se sklicuje na elemente, ki se nanašajo na predloge za razglasitev ničnosti, v zvezi s kršitvijo varovanja zaupnosti, povezano z njenim statusom žvižgača, ki naj bi privedla do nepodaljšanja njene pogodbe in škodovala njenim ambicijam po karieri v njeni državi izvora.

217 Tožeča stranka v zvezi s tem zahteva odškodnino *ex æquo et bono* v višini 200.000 EUR zaradi nepopravljivih posledic za njeno duševno zdravje, poklicni ugled, zvezo in kariero, za katero si je prizadevala.

218 Tretjič, kar zadeva posledice odločbe z dne 22. februarja 2022, si je tožeča stranka v pritožbi pridržala pravico, da pozneje zahteva odškodnino za škodo, nastalo zaradi nezakonitosti te odločbe, ki naj z razveljavitvijo te odločbe ne bi bila zadostno povrnjena. Tožeča stranka v zvezi s tem opozarja, da ni prosila za samodejno podaljšanje pogodbe, temveč je trdila, da ji je bila odvzeta pravica zaprositi za tako podaljšanje.

219 Glede neutemeljenosti trditev tožeče stranke o domnevnem pomanjkljivem izvajanju obveznosti zaščite in o domnevni kršitvi obveznosti zaupnosti Parlament napotuje na preudarke v zvezi s predlogi za razglasitev ničnosti. Zato naj prvi pogoj za uveljavljanje odgovornosti Unije, ki se nanaša na nezakonitost ravnanja Parlamenta, ne bi bil izpolnjen.

220 Vsekakor naj tožeča stranka ne bi predložila dokazov za zatrjevano škodo v zvezi s svojim duševnim zdravjem, poklicnim ugledom, zvezo in kariero. Poleg tega naj tožeča stranka s sklicevanjem na vso škodo, opisano v svoji pritožbi, ne bi izpolnjevala zahtev iz člena 76(d) Poslovnika.

221 Parlament dodaja, da dokazi, ki mu jih je v zvezi s tem v repliki predložila tožeča stranka, niso dopustni, ker zamuda pri njihovi predložitvi ni upravičena, v nasprotju s tem, kar določa člen 85(2) Poslovnika.

222 Po drugi strani naj tožeča stranka ne bi predložila nobene navedbe o vzročni zvezi med domnevno škodo in morebitnim nezakonitim ravnanjem uprave. Zlasti glede zatrjevane kršitve obveznosti zaupnosti naj bi tožeča stranka sama delila informacije, povezane s finančnimi nepravilnostmi, z več osebami. Poleg tega naj bi do te domnevne kršitve prišlo po zahtevku tožeče stranke, ki je prijavila domnevne povračilne ukrepe za preprečitev podaljšanja njene pogodbe.

223 Nazadnje, ker gre za škodo, ki jo tožeča stranka uveljavlja zaradi nepodaljšanja pogodbe, Parlament odškodninski zahtevek razlaga tako, da se ne nanaša na to odločbo v okviru te tožbe.

224 Spomniti je treba, da morajo biti na splošno za nastanek odgovornosti institucije, organa, urada ali agencije Evropske unije izpolnjeni vsi pogoji, ki so nezakonitost ravnanja, ki se ji očita, resničnost zatrjevane škode ter obstoj vzročne zveze med očitanim ravnanjem in zatrjevano škodo, pri čemer so ti trije pogoji kumulativni (glej sodbo z dne 3. oktobra 2019, DQ in drugi/Parlament, T-730/18, EU:T:2019:725, točka 47 in navedena sodna praksa).

Dopustnost odškodninskih zahtevkov

225 Parlament trdi, da odškodninski zahtevki tožeče stranke, povezani z domnevno nezakonitim ravnanjem, ki nima narave odločanja, niso dopustni, ker tožeča stranka ni predhodno vložila odškodninskega zahtevka na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov, ki bi mu v primeru zavrnitve sledila morebitna pritožba.

226 Iz sodne prakse izhaja, da kadar obstaja neposredna zveza med ničnostno tožbo in odškodninsko tožbo, je zadnja dopustna kot dodatek k prvi, ne da bi pred njo morali biti vloženi zahteva, naj uprava povrne domnevno nastalo škodo, in pritožba, s katero se izpodbija utemeljenost implicitne ali eksplicitne zavrnitve zahteve (glej sodbo z dne 22. novembra 2018, Brahma/Sodišče Evropske unije, T-603/16, EU:T:2018:820, točka 227 (neobjavljena) in navedena sodna praksa).

227 V obravnavani zadevi je tožeča stranka zahtevala odškodnino za škodo iz razlogov, navedenih v točki 214 zgoraj. Nezakonita ravnanja Parlamenta, ki jih tožeča stranka navaja v podporo svojim odškodninskim zahtevkom, so neposredno povezana z odločbo zaradi molka organa in odločbo z dne 22. februarja 2022. Tožeča stranka je poleg tega vložila pritožbo zoper odločbo zaradi molka organa in zoper odločbo z dne 22. februarja 2022 (glej točko 17 zgoraj).

228 Zato je treba zavrniti ugovor nedopustnosti, ki ga je navedel Parlament.

Nezakonitost ravnanja Parlamenta

229 V zvezi s prvim pogojem, ki se nanaša na nezakonitost ravnanja Parlamenta, se tožeča stranka v bistvu sklicuje na vse napake, ki jih je storil Parlament zaradi kršitve členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov.

230 Iz preučitve predlogov za razglasitev ničnosti pa izhaja, da je Parlament kršil nekatera zaščitna pravila, povezana s statusom žvižgača tožeče stranke, in sicer člen 5 notranjih pravil, povezan z obveznostjo posredovanja informacij (glej točke od 85 do 102 zgoraj), člen 22a Kadrovskih predpisov in člena 3 in 4(2) notranjih pravil, po vrsti povezane z zaščito pred povračilnimi ukrepi, dolžnostjo svetovanja in pomoči ter pravico prositi za premestitev (glej točke od 103 do 145 zgoraj), in nazadnje, člen 4(1) notranjih pravil, povezan s pravico do zaupnosti (glej točke od 173 do 181 zgoraj).

231 Prvi pogoj, ki se nanaša na nezakonitost ravnanja Parlamenta, je torej izpolnjen.

Škoda

232 Tožeča stranka navaja škodo za svoje duševno zdravje, poklicni ugled, zvezo in kariero, ki si jo je želela, in znesek škode *ex æquo et bono* ocenjuje na 200.000 EUR.

233 Vendar pa je treba ugotoviti, kot je to storil Parlament, da tožeča stranka v tožbi ni predložila nobenega dokaza, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti resničnost ali obseg premoženjske škode, ki jo uveljavlja. Natančneje, ta premoženjska škoda, kot je zatrjevana škoda za kariero, ki jo navaja tožeča stranka, ni zadostno utemeljena. Zato bo presoja Splošnega sodišča omejena na nepremoženjsko škodo. Poleg tega tožeča stranka s sklicevanjem na vso škodo, ki jo je opisala v pritožbi, ne izpolnjuje zahtev iz člena 76(d) Poslovnika.

234 Tožeča stranka je v repliki predložila nove dokaze, da bi dokazala resničnost škode, ki jo uveljavlja. Vendar, kot trdi Parlament, ni utemeljila prepozne predložitve teh dokazov, kar je v nasprotju s tem, kar določa člen 85 Poslovnika (glej točko 68 zgoraj). Zato je treba te dokaze zavrniti kot nedopustne.

235 Spomniti je treba, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso razglasitev ničnosti nezakonitega akta sama po sebi šteje za primerno in načeloma zadostno odškodnino za kakršno koli nepremoženjsko škodo, ki jo je ta akt lahko povzročil, razen če tožeča stranka dokaže, da je utrpela nepremoženjsko škodo, ki je s to razglasitvijo ničnosti ne bi bilo mogoče v celoti povrniti (glej v tem smislu sklep z dne 3. septembra 2019, FV/Svet, C-188/19 P, neobjavljen, EU:C:2019:690, točka 26, in sodbo z dne 28. aprila 2021, Correia/EESO, T-843/19, EU:T:2021:221, točka 86).

236 Vendar iz sodne prakse izhaja, da lahko sodišče Unije, da bi v interesu tožeče stranke zagotovilo polni učinek sodbe o razglasitvi ničnosti, uporabi neomejeno pristojnost, ki jo ima v sporih finančne narave, in toženi instituciji tudi po uradni dolžnosti naloži plačilo odškodnine za škodo, ki jo je povzročila. V takem primeru mora Splošno sodišče ob upoštevanju vseh okoliščin zadeve *ex æquo et bono* oceniti škodo, ki jo je utrpela zadevna oseba (glej sodbo z dne 28. maja 2020, Cerafogli/ECB, T-483/16 RENV, neobjavljena, EU:T:2020:225, točka 447 in navedena sodna praksa).

237 V zvezi s tem iz sodne prakse izhaja, da občutek nepravičnosti in skrbi, ki jih osebi povzroča dejstvo, da mora skozi predhodni in še sodni postopek, da se ji priznajo pravice, lahko pomenijo škodo, o kateri je mogoče sklepati zgolj iz dejstva, da je uprava ravnala nezakonito. Ta škoda je nadomestljiva, če se ne nadomesti z zadoščenjem, ki izhaja iz razglasitve ničnosti zadevnega akta (glej sodbo z dne 28. maja 2020, Cerafogli/ECB, T-483/16 RENV, neobjavljena, EU:T:2020:225, točka 448 in navedena sodna praksa).

238 V obravnavani zadevi je treba v zvezi z nepremoženjsko škodo, ki jo je utrpela tožeča stranka, upoštevati naslednje elemente.

239 Prvič, Parlament ne oporeka, da je tožeča stranka zaradi prijav, ki jih je vložila, morda čutila hudo tesnobo.

240 Drugič, razglasitev ničnosti odločbe zaradi molka organa v delu, v katerem je Parlament tožeči stranki v odgovor na njeno prošnjo z dne 10. januarja 2022 zavrnil sprejetje drugega zaščitnega ukrepa poleg ukrepa razrešitve, sama po sebi ne more pomeniti zadostne povrnitve škode. Posledic različnih nezakonitosti, ki jih je Parlament storil zaradi nesprejetja zadostnih zaščitnih ukrepov, ki izhajajo iz statusa žvižgača tožeče stranke, zlasti za njeno zdravje, poklicni ugled in poklicno prihodnost v evropskem političnem okolju, namreč ni mogoče zlahka popraviti (glej v tem smislu sodbo z dne 16. decembra 2020, VP/Cedefop, T-187/18, neobjavljena, EU:T:2020:613, točka 205 in navedena sodna praksa).

241 Zato je treba ugotoviti obstoj nepremoženjske škode, ki jo je utrpela tožeča stranka in je ni mogoče povrniti zgolj z razglasitvijo ničnosti odločbe zaradi molka organa v delu, v katerem je Parlament v odgovor na njeno prošnjo z dne 10. januarja 2022 zavrnil odobritev drugega zaščitnega ukrepa, kot je ukrep razrešitve.

Vzročna zveza

242 Kar zadeva obstoj vzročne zveze, v obravnavani zadevi ni sporno, da so različne nezakonitosti, ki jih je storil Parlament, glavni vzrok za nepremoženjsko škodo, ki jo je utrpela tožeča stranka. Parlament namreč ne oporeka, da je tožeča stranka zaradi prijav, ki jih je vložila, morda čutila hudo tesnobo.

243 Natančneje, v zvezi s kršitvijo dolžnosti varovanja zaupnosti, ki izhaja iz elektronskega sporočila z dne 13. januarja 2022, Parlament trdi, da ta ne more biti vzrok za škodo, povzročeno tožeči stranki, ker naj bi ta delila informacije, povezane s finančnimi nepravilnostmi, z osebami, za katere se ne uporablja člen 22a Kadrovskih predpisov, zlasti na sestanku z dne 31. maja 2021.

244 Vendar pa je treba, tako kot je to storila tožeča stranka, ločevati med dejstvom, da je tožeča stranka opozorila predsednika delegacije na nepravilnosti in nadlegovanje, ki ga je maja 2021 storila zadevna poslanka, na eni strani, in dejstvom, da je navedeni predsednik iz elektronskega sporočila generalnega direktorja z dne 13. januarja 2022 izvedel, da je tožeča stranka vložila prijave zunaj skupine pri navedenem generalnem direktorju in uradu OLAF (glej točko 167 zgoraj). Parlament torej ne more trditi, da je tožeča stranka v skupini razkrila svoj status žvižgača.

245 Iz elektronskega sporočila tožeče stranke z dne 10. januarja 2022 res izhaja, kot trdi Parlament, da je tožeča stranka prijavila povračilne ukrepe, ki jih je utrpela, ne le zaradi prijav, ki jih je vložila znotraj svoje skupine, temveč tudi zaradi prijav, ki jih je vložila pri generalnem direktoratu za kadrovske zadeve in uradu OLAF. Iz tega je mogoče sklepati, da so se povračilni ukrepi, ki jih je prijavila tožeča stranka, zgodili pred pošiljanjem elektronskega sporočila z dne 13. januarja 2022.

246 Vendar to še ne pomeni, kot je bilo ugotovljeno v točki 180 zgoraj, da pošiljanje elektronskega sporočila z dne 13. januarja 2022 predsedniku delegacije brez soglasja tožeče stranke ni bilo v nasprotju s členom 4(1) notranjih pravil.

247 Glede na zgoraj navedeno je vzročna zveza med nepremoženjsko škodo, ki jo je utrpela tožeča stranka, in nezakonitostmi, ki jih je storil Parlament, v zadostni meri dokazana.

248 V okoliščinah obravnavane zadeve je treba nepremoženjsko škodo, ki jo je utrpela tožeča stranka zaradi različnih nezakonitosti, ki jih je storil Parlament, oceniti *ex æquo et bono* na 10.000 EUR.

249 Glede na vse zgoraj navedeno je treba odločbo zaradi molka organa razglasiti za nično v delu, v katerem je Parlament z njo v odgovor na prošnjo tožeče stranke z dne 10. januarja 2022 zavrnil sprejetje drugega zaščitnega ukrepa, kot je ukrep razrešitve, delno ugoditi odškodninskemu zahtevku do višine 10.000 EUR, v preostalem pa tožbo zavrniti.

Predlogi za izvedbo ukrepov procesnega vodstva ali pripravljalnih ukrepov

250 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj, če ni prepričano o nezakonitosti ozke razlage členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov, ki jo je uporabil Parlament, na podlagi člena 89 Poslovnika pozove urad OLAF, naj pojasni, kako bi se morala uporabljati ta ureditev, zlasti v povezavi s potrdilom o prejemu prošnje, vložene na podlagi člena 22a, stiki, ki jih je treba navezati z uradom OLAF in načinom zaščite uslužbenca, ki je predložil take informacije.

251 Tožeča stranka poleg tega predlaga, naj se v okviru pripravljalnih ukrepov na podlagi člena 88 in člena 91(b) Poslovnika sprejmejo naslednji ukrepi, da se vložijo v spis:

– odgovor Parlamenta na zahtevo urada OLAF po informacijah in odgovor na obvestilo OLAF o zadevi, povezani s prijavljenimi nepravilnostmi, in o drugih preiskavah, ki bi se nanašale na tožečo stranko;

– dokaz o domnevni preučitvi informacij, ki jih je posredovala tožeča stranka kot žvižgač v svoji prošnji z dne 12. julija 2021, svetovalcev generalnega direktorja;

– dokaz o datumu priprave in vnosa poročila o sestanku tožeče stranke z OPSP z dne 3. februarja 2022 v sistem za elektronsko upravljanje upravnih dokumentov Parlamenta;

– poročilo o upravni preiskavi, ki je bilo sestavljeno, preden je predsednica Parlamenta naložila kazen zadevni poslanki.

252 Parlament meni, da je treba predlog tožeče stranke zavrniti.

253 Spomniti je treba, da mora Splošno sodišče odločiti, ali mora uporabiti svojo pristojnost za sprejetje ukrepov procesnega vodstva ali pripravljalnih ukrepov za dopolnitev informacij, s katerimi razpolaga, pri čemer je prosto pri presoji, ali imajo dokumenti, ki se nanašajo na postopek, dokazno vrednost (glej sodbo z dne 7. septembra 2022, WT/Komisija, T-91/20, neobjavljena, EU:T:2022:510, točka 183 in navedena sodna praksa).

254 Predlogu iz točke 250 zgoraj ni treba ugoditi, ker urad OLAF ni pristojen za pojasnjevanje, kako bi bilo treba uporabiti predpise o zaščiti žvižgačev, temveč mora to storiti Sodišče oziroma Splošno sodišče z razlago upoštevnih določb Kadrovskih predpisov.

255 Poleg tega za odločitev o tem sporu ni potreben nobeden od dokumentov, navedenih v točki 251 zgoraj.

256 Zato je treba predlog tožeče stranke za sprejetje ukrepov procesnega vodstva in pripravljalnih ukrepov zavrniti.

Stroški

257 V skladu s členom 134(3) Poslovnika vsaka stranka nosi svoje stroške, če vsaka uspe samo deloma. Vendar lahko Splošno sodišče na podlagi člena 135(1) istega poslovnika, če to zahteva pravičnost, odloči, da neuspela stranka poleg svojih stroškov nosi le del stroškov druge stranke ali celo, da se ji plačilo teh stroškov ne naloži.

258 V obravnavani zadevi bo ob upoštevanju posebnih okoliščin primera in zlasti kršitve pravil o zaščiti statusa žvižgača, ki jih je storil Parlament, zadeva pravično presojena, če Parlament nosi svoje stroške in stroške tožeče stranke.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti razširjeni senat)

razsodilo:

1. **Odločba zaradi molka organa, s katero je Parlament v odgovor na prošnjo TU, vloženo 10. januarja 2022, glede zaščite na podlagi členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije zavrnil sprejetje drugih zaščitnih ukrepov, ki bi dopolnjevali ukrep razrešitve opravljanja dolžnosti, se razglasi za nično.**

2. **Parlamentu se naloži, naj TU plača znesek v višini 10.000 EUR.**

3. **V preostalem se tožba zavrne.**

4. **Parlamentu se naloži plačilo stroškov.**

da Silva Passos Gervasoni Półtorak

Reine Pynnä

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 11. septembra 2024.

Podpisi

Kazalo

Dejansko stanje . . . 2

Predlogi strank . . . 4

Pravo . . . 5

Predlogi za podajo ugotovitev . . . 5

Predlogi za razglasitev ničnosti . . . 5

Predmet predlogov za razglasitev ničnosti . . . 5

Zakonitost odločbe zaradi molka organa . . . 6

– Prvi tožbeni razlog: kršitev zaščitnih pravil, ki so vezana na status žvižgača tožeče stranke . . . 6

1) Trditve strank v zvezi s prvim delom prvega tožbenega razloga, ki se nanaša na to, da je tožeča stranka na podlagi člena 22a Kadrovskih predpisov vložila prošnjo za priznanje statusa žvižgača in za zaščito na tej podlagi . . . 6

2) Trditve strank v zvezi z drugim delom prvega tožbenega razloga, ki se nanaša na nepravilen potek postopka iz členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov in na kršitev člena 3 notranjih pravil . . . 7

3) Dopustnost nekaterih prilog . . . 9

i) Dopustnost prilog C.6 in C.7 . . . 9

ii) Dopustnost priloge E.1 in spremnega dopisa . . . 10

iii) Dopustnost prilog F.1 in F.2 . . . 10

4) Neobstoj uradnega priznanja statusa žvižgača tožeči stranki . . . 11

5) Neobstoj obveščanja tožeče stranke o nadaljnjih ukrepih v zvezi z njenimi prijavami . . . 12

6) Nezadostnost zaščitnih ukrepov, sprejetih na podlagi členov od 22a do 22c Kadrovskih predpisov . . . 15

i) Dokazno breme glede zadostnosti zaščitnih ukrepov . . . 15

ii) Zadostnost zaščitnih ukrepov . . . 17

– Ukrep razrešitve . . . 17

– Možnost podaljšanja pogodbe o zaposlitvi kot APP tožeče stranke . . . 18

– Možnost prerazporeditve tožeče stranke na drugo delovno mesto v Parlamentu . . . 19

– Dolžnost svetovanja in pomoči . . . 19

iii) Sklepne ugotovitve o očitku, ki se nanaša na nezadostnost zaščitnih ukrepov, ki jih je sprejel Parlament . . . 20

– Drugi tožbeni razlog: v bistvu kršitev člena 22c Kadrovskih predpisov in notranjih pravil ter neprimernost in nezadostnost navedenih pravil . . . 20

– Tretji tožbeni razlog: kršitev zaupnosti in varstva identitete tožeče stranke kot žvižgača . . . 22

Zakonitost odločbe z dne 22. februarja 2022 . . . 24

– Prvi tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja, členov od 22a do 22c ter člena 24 Kadrovskih predpisov in dolžnosti skrbnega ravnanja . . . 24

– Drugi tožbeni razlog: zloraba postopka . . . 26

Odškodninski zahtevki . . . 27

Dopustnost odškodninskih zahtevkov . . . 28

Nezakonitost ravnanja Parlamenta . . . 29

Škoda . . . 29

Vzročna zveza . . . 30

Predlogi za izvedbo ukrepov procesnega vodstva ali pripravljalnih ukrepov . . . 31

Stroški . . . 32